

SUOMEN PUHALLINORKESTERILIITON JÄSENLEHTI

PUHALLINMUSIIKKI.FI

4/2025

Lieksa Brass Week

Varusmiessoittokunnan esittely

Erilaiset oppijat

Nuoret puhallinorkesterissa

Sisällys

- 3** Pääkirjoitus: Mistä suomalaiset puhallinsoittajat?
- 4** Kohtaaminen kantaa -Nepsy-oppilas soitonopetuksessa
- 7** Uusia harrastajia puhallinmusiikkitoimintaan?
- 8** Ajatuksia Puhallinorkestereiden SM -kilpailuista
- 12** Alankomaiden puhallinmusiikin sydämessä - Joop Boerstool
- 16** Lieksan Vaskiviikko 2025
- 22** Kvartaalin kantaesityksiä
- 31** Valtakunnalliset puhallinpäivät Porissa 2026
- 32** Puhallinmusiikki nousuun -diasarja
- 41** Nuoret puhallinorkesterissa - mitä he tarvitsevat viihtyäkseen
- 38** Ruskatröötä 2025
- 43** Helsingin poliisisoittokunnan ja Sibelius-Akatemian yhteistyö
- 45** Oivalluksia orkesterikoulusta osa. 1
- 48** Lapin VPK:n soittokunta 60 vuotta
- 52** Puhallus 2025 -opiskelijaorkestereiden kokoontumisajot Oulussa
- 55** Puhallinorkestereiden SM -kilpailun tulokset 2025
- 56** Puolustusvoimien varusmiessoittokunta
- 60** MPK:n soittokunnat Suomessa
- 66** SPOL tiedottaa
- 68** Suomen puhallinorkesteriliiton myöntämät ansiomerkit

s.41

s.43

s.22

Tarkemmat ohjeet spol.lehti@gmail.com

PUHALLINMUSIIKKI.FI

JULKAISIJA / TOIMITUS

Suomen Puhallinorkesteriliitto Ry

PÄÄTOIMITTAJA

Sami Ruusuvaori

TOIMITUSSIHTEERI

Mari Kaasinen

TOIMITUSKUNTA

Jukka Viitasaari, Simo Haapalehto, Soila Takanen, Lassi Takanen, Ville Karjalainen

TAITTO

Ville Karjalainen

JULKAISUPAIKKA

puhallinmusiikki.fi

LEHDEN 1/2026 AINEISTOPÄIVÄ

Ilmoitetaan myöhemmin

LEHTI VERKOSSA

puhallinmusiikki.fi

ISSN

2954-2731 (verkko)

KANNEN KUVA

Ilkka Karppanen

ILMOITUSHINNAT JA -KOOT

TAKAKANSI / 450 €

190 x 239 mm (marginaaleissa)

210 x 249 mm (reunoihin saakka yltävä, vaatii 3 mm:n leikkuuvaran)

SISÄSIVU / 300 €

190 x 277 mm (marginaaleissa)

210 x 297 mm (reunoihin saakka yltävä, vaatii 3 mm: leikkuuvaran)

1/2 SIVUA / 200 €

92 x 277 mm (pysty)

190 x 135 mm (vaaka)

1/4 SIVUA / 120 €

190 x 64 mm

PÄÄKIRJOITUS

Mistä suomalaiset puhallinsoittajat?

Suomalaisessa musiikkikoulutuksessa on tehty viime vuosikymmeninä päätöksiä, joiden seuraukset alkavat nyt näkyä. Lahden konservatorion vaskisoitonopettajien *grand old man* **Juha Salmelan** jäädessä eläkkeelle virkaa haki vain kaksi kandidaattia. Kaartin soittokunnan klarinetin vakanssia ei hakenut yksikään puolustusvoimien ulkopuolinen soittaja. Kaupunginorkestereiden koesoitoissa voittajiksi valikoituu yhä useammin ulkomaalaisia. Sosiaalinen media täyttyy avunpyynnöistä, kun soitonopettajia ja sijaisia etsitään kuumeisesti eri puolille maata. Listaa voisi jatkaa loputtomiin – koulujen musiikin opetuksesta puhumattakaan.

Nyt näkyy, mitä seuraa, kun koulutuksen rakenteita on purettu ilman kokonaiskuva. Sibelius-Akatemian kansainvälistymisstrategia johti siihen, että suomalaisia hakijoita ei hyväksytty heikompina vuosina lainkaan tai vain yksittäinen puhallinsoittaja sai opiskelupaikan. Samaan aikaan ammattikorkeakouluja perustettiin useisiin kaupunkeihin, mutta ne irtautuivat konservatorioista, jolloin orkesteritoiminta kuihtui ja yhteissoiton mahdollisuudet vähenivät. Kun vielä maakunnallisia soittokuntia lakkautettiin, katosi kymmenien ammattitaitoisten opettajien ja esikuvien verkosto eri puolilta maata. Lista on pitkä – ja sen vaikutukset näkyvät nyt arjessa, opetuksessa ja rekrytoinneissa.

Onneksi tilanteeseen on joissain paikoissa alettu herätä. Hyviä esimerkkejä ovat Vaskiakatemian ja Puupuhallinakatemian perustaminen. Ne osoittavat, että kun tahtoa ja yhteistyötä löytyy, voidaan rakentaa uusia, toimivia malleja musiikkikasvatukseen tueksi.

Jatkossa orkesterisoitinten koulutusta tulisi mielestäni kuitenkin keskittää muutama vahvaan ammattikorkeakouluun, joissa opiskelijoille voidaan tarjota riittävästi yhteissoittoa ja orkesterikokemusta, jotta he todella kehittyvät orkesterisoittajiksi. Jos oppilasmäärät ovat niin pieniä, että saadaan kasaan hädin tuskin kvartetti tai kvintetti, ei valmiuksia työelämään mitenkään voi syntyä – ja tämä kuuluu valitettavasti myös koesoitoissa. Sibelius-Akatemian opetuskielen olisi syytä olla suomi, jotta suomalaisin verovaroin koulutetut työllistyisivät Suomeen myös opetustehtäviin.

Tänä keväänä laadittu Suomen puhallinmusiikin strategia 2025–2035 tarjoaa konkreettisen suunnan tu-

levaisuuden rakentamiseen. Sen toteuttaminen edellyttää kuitenkin pitkäjänteisyyttä ja yhteistyötä yli organisaatiorajojen. Tarvitsemme vahvan ja elinvoimaisen harrastajapohjan, josta kasvaa tulevaisuuden opiskelijoita, soittajia ja opettajia.

Huolehditään yhdessä siitä, että suomalainen puhallinsoitto säilyy elävänä – ja että myös tulevaisuudessa *Maamme-laulu* ja *Finlandia* soivat suomalaisin käsin ja sydämin.

Kirkkonummella 26.10. 2025

Sami Ruusuvaori

Suomen Puhallinorkesteriliiton puheenjohtaja

KUVA MINNA RUUSUVUORI

Kohtaaminen kantaa

-Nepsy-oppilas soitonopetuksessa

TEKSTI JA KUVAT SANNA ENGSTRÖM

Mikä on ”nepsy”?

Neuropsykiatriset piirteet (nepsy) liittyvät aivojen toimintaan ja vaikuttavat esimerkiksi tunteiden säätelyyn, vuorovaikutukseen, toiminnanohjaukseen, aistitiedon säätelyyn ja keskittymiseen. Nepsy-piirteitä on meillä kaikilla. Osalla ne näkyvät vahvemmin ja saattavat vaikuttaa esimerkiksi oppimiseen. Piirteiden esiintyminen ei ole vakio vaan niiden ilmenemiseen voi vaikuttaa esimerkiksi ympäristö, vireystila ja ikä.

Neuropsykiatrisia diagnooseja ovat muun muassa autismikirjo, ADHD, Tourette ja kehityksellinen kielihäiriö. Diagnoosit eivät kuitenkaan yksin kerro oppilaan tarpeista, vaan antavat viitteitä siitä, miten oppilaan oppimista voi tukea. Tärkeämpää on tutustua oppilaaseen ja tunnistaa hänen vahvuutensa sekä tukitarpeensa. Oppilaal-

ta ja vanhemmilta saatu tieto on arvokasta, eikä opettajan tarvitse keksiä kaikkea itse. Oppilastuntemus onkin yksi opetustyön kulmakivistä.

Yleisiä neurokirjon piirteitä

ADHD

* Tarkkaamattomuus: Vaikeus keskittyä, aloittaa tehtäviä, ylläpitää huomiota, häiriöherkkyys, tavaroiden unohtelu ja oppiminen voi olla työlästä

* Yli-/aliaktiivisuus: Tarve liikkua, vaikeus olla paikallaan, tarve hypistellä tavaroita, vaikea odottaa ja olla hiljaa tai toisaalta matala vireystila.

* Impulsiivisuus: Nopeita, harkitsemattomia reaktioita, tunteiden säätelyn vaikeus.

ADT (Attention Deficit Trait)

Ei ole diagnoosi, vaan hankinnainen keskittymisvaikeus, joka johtuu ympäristöstä esimerkiksi jatkuva stressi, kiire, toistuvat keskeytykset sekä älylaitteiden runsas käyttö. Oireina ovat mm. levottomuus, poukkoilu asiasta toiseen ja kyvyttömyys pitkäjänteiseen työskentelyyn. Rauhoittuminen ja tehtävään syventyminen ovat haastavia. Keskittyminen paranee, kun aivot opetetaan rauhoittumaan.

Autismikirjo

Autismikirjon piirteitä ovat vuorovaikutuksen haasteet, joustamattomat ja toistuvat toimintamallit, aistiyli-/aliherkkyys, sekä rajautuneet kiinnostuksen kohteet. Soittotunneilla nämä voivat näkyä vaikeutena ymmärtää ohjeita, sosiaalisia vihjeitä tai muutoksia. PDA (pathological demand avoidance) -piirre eli patologinen vaatimus-

Sanna Engström

- Musiikin maisteri ja musiikkipedagogi Amk
- Sosionomi Amk
- Ratkaisukeskeinen lyhytterapeutti

ten välttely, voi aiheuttaa vaatimusten ja pyyntöjen vastustamista.

Tic-oireet ja Tourette

Tic-oireet ovat tahdosta riippumattomia tarkoituksettomia ja kohtauksen omaisina esiintyviä lihasnykäyksiä tai äännähdyksiä. Tahattomat liikkeet tai äänet voivat voimistua stressissä tai jännityksessä. Oireita voi hetken pidätellä, mutta se voi johtaa purkautumiseen myöhemmin. Tuki ja ymmärrys ovat keskeisiä.

Soittotunnilla

Diagnooseja ei aina kerrota opettajalle ja siksi ratkaisukeskeinen ja avoin asenne onkin tärkeä. Soitonopetuksessa opettajalla on ainutlaatuinen mahdollisuus rakentaa luottamuksellinen suhde oppilaaseen ja tämä onkin avain onnistumiseen.

Hyvä oppilastuntemus antaa opettajalle kuvan oppilaan taidoista ja tiedoista, joka taas luo pohjan oppilaan

opettamiselle ja tukemiselle. Jokainen oppilas haluaa kokea onnistumisia ja saada positiivista palautetta. Jatkuva negatiivinen palaute vaikuttaa negatiivisesti minäkäsitykseen, jaksamiseen ja motivaatioon.

Jokainen neurokirjon oppilas on yksilö ja ei ole selkeää kaavaa, mikä tukitoimi sopii kenellekin. Hyvä oppilastuntemus varmistaa oppilaan tarvitseman oikeanlaisen tuen. Struktuuri, ympäristön muokkaus, suullisen ja kirjallisen ilmaisun selkeys sekä positiivinen vahvistaminen ovat tärkeitä rakennuspalikoita.

Neurokirjon oppilas tarvitsee soitonopetuksessa ennen kaikkea kohtaamista, ymmärrystä ja yksilöllistä tukea. Kun opettaja pysähtyy kuuntelemaan, havainnoi rohkeasti ja uskaltaa kokeilla erilaisia toimintatapoja, voi oppimisen haasteista tulla oppimisen välineitä. Soittotunnilla jokainen oppilas on mahdollista kohdata yksilönä ja luoda juuri hänelle sopivat puitteet oppimisen tueksi.

Soitonopetus voi parhaimmillaan tarjota turvallisen tilan harjoitella keskittymistä, itsesäätelyä, ilmaisua ja yhteyttä toiseen ihmiseen. Musiikki on siinä ainutlaatuinen väline. Opettajan rooli ei ole ratkaista kaikkea, vaan olla rinnalla kulkija ja tukija, joka huomaa pienetkin onnistumiset ja auttaa oppilasta rakentamaan niistä oman näköisensä polun harrastuksen parissa.

SOITTOTUNNIN TUKIPILARIT

Turvallinen ilmapiiri

Struktuuri ja ennakointi

Selkeät ja konkreettiset ohjeet.

Positiivinen palaute ja kannustaminen

Yksilölliset tavoitteet

Soittotunnin tukipilarit

HYVÄN TAVOITTEEN ABC

OPPILAALLE
MERKITYKSELLINEN

SAAVUTETTAVISSA

MITATTAVISSA

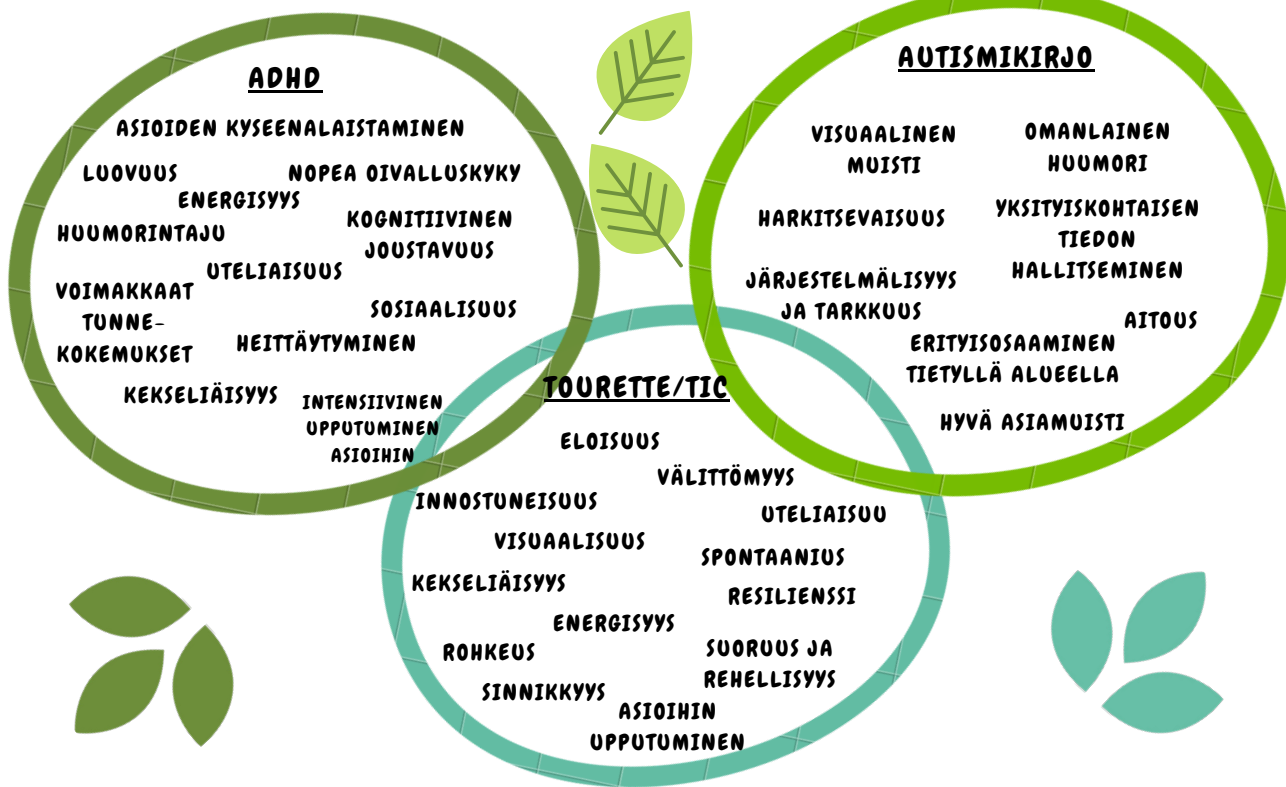
SELKEÄ

YKSILÖLLINEN

Tavoite pilkottu
tarpeeksi
pieniksi paloiksi

Tavoitteen asettaminen: Selkeä ja tarpeeksi pieniin palasiin pilkottu tavoite auttaa motivaation ylläpitämisessä

VAHVUUSKARTTA

Vahvuuskartta: Löydä ja huomioi vahvuudet opetuksessa

Uusia harrastajia puhallinmusiikkitoimintaan?

TEKSTI MAIJA BORÉN KUVAT HELENA MINKKILÄ

Suomen Puhallinorkesteriliiton orkestereissa tehdään koko ajan työtä kestävämmän maailman hyväksi: orkestereissa yhdessä soittaminen ja oppiminen ovat vastavoimaa kulutus- ja suorituskeskeiselle elämäntavalle. Kulttuuriharrastamisen koetut vaikutukset 2024 -selvityksen mukaan soittamisen rinnalla opitaan esimerkiksi tulemaan toimeen erilaisten ihmisten kanssa – vahvistetaan siis sosiaalista kestävyyttä.

Kilpailu ihmisten ajankäytöstä on kovaa ja arki monille vaativaa. Kuinka yhdistykset voisivat löytää uusia harrastajia puhallinorkesterien toimintaan sosiaalisesti kestävin keinoin? Kansalaisfoorumin tukemista puhallinmusiikkiiyhdistysten kursseista löytyi hyviä esimerkkejä aiheesta!

1.Mukaan kutsuminen
Sosiaalisessa kestävyudessa on kyse ennen kaikkea siitä, että ihmiset voivat osallistua yhteiskunnassa tasa-arvoisesti ja yhdenvertaisesti. Siksi onkin tärkeää välillä pysähtyä pohtimaan, onko yhteisössä sellaisia ihmisiä, joiden voi olla vaikea tulla mukaan? Esimerkiksi Kalakukko-Orkesterit ry:n kurssille osallistui ihmisiä erilaisista ikäluokista, sukupuolista, sosiaali- ja koulutusluokista sekä kulttuuritaustoista. Tästä on hyvä viestiä ulospäin, jolloin mahdollisimman monen on turvallista osallistua.

On tärkeää myös muistaa kertoa säännöllisesti, että tiiviinkin soitto-
porukan joukkoon toivotaan uusia puhaltajia! Tästä voi muistutella vaikkapa esiintymisten välispiikeissä. Kun vielä varmistaa, että yhdistyksen ryhmien tiedot ovat ajan tasalla verkkosivuilla, uudet toimijat löytävät tiensä treeneihin.

2.Pienet valinnat, suuri vaikutus
Käytännön sosiaalista kestävyyttä vahvistavilla valinnoilla on myös väliä. Porin Työväen Soittokuntary:n Juhlamusiikki-kurssi oli ilmainen: se vähentää harrastamiseen liittyvää taloudellista painetta.

Toimintaa ja ryhmiä voi myös järjestää eri tasoisille soittajille, joilla uusia orkesterilaisia saadaan jo mukaan oman yhdistyksen toimintaan kasvamaan. Pohjantien Nuorisomusiikki Ry Kuopiosta järjesti viime vuonna matalan kynnyksen kurssin entisille musiikkiluokkalaisille ja heidän läheisilleen. Kannattaa aina myös varmistaa oman soittopaikan esteettömyys: pääseekö esimerkiksi apuvälineen käyttäjä vaivatta mukaan harjoituksiin?

Sinfoninen puhallinorkesteriyhdistys Sisu ry:n kurssilla taas soittaa hyvin eri-ikäisiä puhaltajia. Tällaiset kohtaamiset mahdollistavat esimerkiksi uusien ystävyssuhteiden syntymisen tai perinteisten soitto-
tapojen siirtymisen uusille sukupolville.

3.Ilon puolesta!
Oppiminen ja yhdessä tekeminen tapahtuu musiikin parissa usein moniaistisesti, mielihyvän ja jopa hauskanpidon kautta. Tämä on erinomaista vastapainoa arjelle, työlle ja muulle opiskelulle. Silloin kun tavoitteena eivät ole oppimissuoritukset, voi oppiminen tapahtua ilman aikataulutettuja oppimispaineita. Koettu ilo harrastamisessa lisää myös mahdollisuuksia kohdata erilaisista taustoista tulevia soitto-
kavereita ymmärtävästi ja empaattisesti kappaleiden välillä ja treeneistä lähtiessä.

Opintokeskus Kansalaisfoorumi tarjoaa puhallinmusiikkiiyhdistyksille koulutusta ja materiaalia esimerkiksi kestävyystyöskentelyyn.

Lisätiedot:
<https://kansalaisfoorumi.fi/kansalaisfoorumi/jasenpalvelut/>

VIREYSTILAN SÄÄTELY

Korkea	Matala
-Hengitys- tai rentoutumisharjoitus.	-Alkujumppa tai taukojumppa.
-Valaistuksen himmentäminen.	-Soittaminen liikkeessä.
-Silmien kiinni pitäminen.	-Nopeatempoisen musiikin kuuntelu.
-Seinän työntäminen, paperin repiminen, voimakas äänen käyttö.	-Kylmän veden juominen.
-Tekemisen hidastaminen esimerkiksi soittimen kasaaminen todella hitaasti.	-Tauottaminen.
-Rauhallisen musiikin kuuntelu.	-Tehtävien antaminen, esimerkiksi kirjoita läksy nuottiin, nouda kynä, mennään ottamaan kopio.
	-Välipala

KOMMUNIKAATIO

- Kerro ja sanoita tarvittaessa ilmeitäsi, eleitäsi ja tunteitasi.
- Käytä apuna kuvia tai kirjoitettua tekstiä.
- Puhu rauhallisesti, tarkasti ja selkeästi
- Arvioi slangin, sarkasmin tai ironian käyttöä. Kaikki oppilaat eivät sitä ymmärrä.

ENNAKOINTI

- Selkeiden toimintatapojen luominen. Rutiinit.
- Tuntisuunnitelman voi laittaa näkyville.
- Selkeät ja saavutettavat tavoitteet sekä aikarajat. Tunneilla voi käyttää esimerkiksi tiimalasia ajan hahmottamisen tukena.
- Toimintojen pilkkominen pienempiin osiin. Anna vain 1-2 ohjetta kerrallaan.
- Visualisointi

YMPÄRISTÖ

- Pyri luomaan rauhallinen ympäristö ja vähentämään ärsykkeiden määrää.
- Huomioi aistiystävällisyys, esimerkiksi valot, äänet ja hajusteet. Tarvittaessa voit tarjota käyttöön kuulosuojaimia tai aurinkolaseja.
- Selkeät tilat, esimerkiksi tavarat tietyillä paikoilla. Pohdi, mitä kannattaa ripustaa seinille. Luokassa voi olla kohta, missä seinä on täysin tyhjä.
- Laita tunnin tehtävälästä näkyville ja vahvista sitä tarvittaessa kuvilla.

Toiminnanohjaus: Vinkkejä toiminnanohjauksen tueksi

Lähteet:
ADHD-liitto 2025. Yleistätietoa adhd:sta. Viitattu 8.10.2025.
<https://adhd-liitto.fi/adhd-tietoa/yleista-tietoa-adhdsta/>

Autismi-liitto 2025. Perustietoa autismista. Viitattu 8.10.2025.
<https://autismiliitto.fi/autismi/perustietoa-autismista/>

Matilainen, M. 2023. Neurokirjon oppilas. Opettajan ja ohjaajan työkalupakki. Keuruu: PS-kustannus.

Nepsytietoa 2025. Mikä on nepsy? Viitattu 7.4.2025 h
[tps://nepsytietoa.fi/tietoa-lapsille-ja-nuorille/mika-on-nepsy](https://nepsytietoa.fi/tietoa-lapsille-ja-nuorille/mika-on-nepsy)

Niskanen, T. & Jussila, V. 2024. Nepsy-materiaalipankki ammattilaisille. Viro: Santalahti-kustannus.

Roiha, A. & Polso, J. 2024. Tunne oppilaasi. Oppilaantuntemus opetuksen kulmakivenä. Viro: Santalah-ti-kustannus

Savikuja, T & Puustjärvi A. 2022. Nepsy-opas. Tukea neuropsykiatrisiin haasteisiin. Jyväskylä: PS-kus-tannus.

Suomen Mielenterveys ry 2024. Mitä ovat neuropsykiatriset häiriöt. Viitattu 10.10.2025.
<https://mieli.fi/materiaalit-ja-koulutukset/tietoa-mielenterveyden-vahvistamisesta/lapset-ja-nuoret/neuropsykiatriset-hairiot/neuropsykiatriset-hairiot/>

Ajatuksia Puhallinorkestereiden SM-kilpailuista

TEKSTI VILLE PAAKKUNAINEN

Olen viimeksi ollut puhallinorkestereiden SM-kilpailuiden tuomaris-tossa vuonna 2014 Pietarsaareissa. Oli mielenkiintoista päästä taas yli kymmenen vuoden tauon jälkeen mukaan kilpailuihin, tällä kertaa A- ja B- sarjojen tuomariston puheenjohtajana. Monella tapaa kilpaileminen taidelajeissa on ollut minulle aina vähän ristiriitainen asia - samoin taidelajien arvostelamisessa on omat haasteensa. Kilpailut tuovat kuitenkin parhaimmillaan hyvän tavoitteen orkesterin toimintaan. Toiminta ja harjoittelu on tehokkaampaa ja mielekkäämpää, kun on selkeä tavoite. Kilpailut ovat myös yksi harvoista mahdollisuuksista tavata laajasti Suomen puhallinmusiikkikentän toimijoita laajalta alueelta. On mukava huomata, että puhallinmusiikkia tehdään laadukkaasti ympäri Suomen. Vaikka kilpailuissa annetaankin pisteitä ja laitetaan esityksiä paremmuusjärjestykseen, mielestäni jo osallistuminen on näissä kilpailuissa voitto.

Yleisesti ottaen kilpailuun osallistuneiden orkestereiden taso oli hyvä. Orkesterit olivat eri kokoisia, mutta se ei haitannut. Oli ilo huomata, että myös pienessä kokoonpanossa voi olla suuri sointi, kun palaset lokahtavat kohdalleen. Kiitos myös pakollisten teosten säveltäjille **Marja Ikoselle** ja **Rolf Gustafssonille**. Molemmat teokset olivat korkeatasoista musiikkia, ja uskon, että kuulemme niitä kilpailujen jälkeenkin. Molemmat olivat myös erinomaisesti kilpailuihin sopivia. Kappaleet olivat miellyttäviä kuunnella useaankin kertaan, riittävän helppoja, että kaikki orkesterit pystyivät ne soittamaan - samalla kuitenkin myös erittäin paljastavia, jotta orkestereiden

väliset erot kuuluivat selvästi. Molemmista kappaleista kuultiin hyvinkin erilaisia tulkintoja erilaisilla vahvuuksilla - ja toki haasteillakin.

Itselleni musiikin herättämät tunteet ja tunnelmat ovat aina olleet erittäin tärkeitä. On tärkeää päästä myös kirjoitettuja säveliä syvemmälle. Oli hienoa huomata, että musiikkia uskalletaan ja osataan myös tulkita. Kilpailutilanteessa voisi helposti lähteä soittamaan varmistellen ja varovasti. Päivän aikana nähtiin kuitenkin paljon rohkeita, energisiä esityksiä. Oli myös hienoa nähdä, kuinka kapellimestareiden energia kuuluu parhaimmillaan orkestereiden esityksistä. Varsinaisen harjoitustyön lisäksi orkesterin esitys paranee vielä huomattavasti, kun kapellimestari pystyy esiintymisilanteessa siirtämään energiaa orkesteriin, ja esiintymistilanne säilyy vuorovaikutteisena. Kapellimestarityö vaatii muutenkin osaamista, ja näin itsekkin kapellimestarina on mukava huomata, että meillä on paljon ammattitaitoisia, nuorten soittajien kanssa työskenteleviä kapellimestareita. Kapellimestarikoulutusta tarvitaan varmasti aina lisääkin, ja on hyvä, että sitä tarjotaan enenevässä määrin eri tasoilla.

Yhteisöllisyys on iso osa harrastamista. Yhdessä tekemisestä saa voimaa, ja puhallinorkesterissa soittamisesta voi oppia paljon muutakin kuin musiikkia. Samalla kun opitaan yhteissoittoa ja sointujen puhdistamista, opitaan muutenkin toimimaan yhdessä ja kunnioittamaan toisten tekemistä. Se on myös nykypäivänä tärkeää, eikä aina aivan itsestään selvää. Samalla opitaan toi-

mimaan pitkäjänteisesti, kohti yhteistä tavoitetta.

Kilpailujen perusteella voi todeta, että puhallinmusiikin saralla tehdään hyvä työtä ympäri Suomea. Toivotaan, että jatkossakin löytyy puhallinmusiikin tekijöitä, ja haastavista taloudellisista tilanteista huolimatta orkestereiden toimintaa saadaan ylläpidettyä ja kehitettyä. Puhallinorkesterityötä tehdään eri paikoissa hyvin erilaisista lähtökohdista ja erilaisin resurssein. Kaikki tämä työ on arvokasta.

Annetaan puhallinmusiikin soida ympäri maata jatkossakin!

► Turussa Sigyn-salissa käytävään kilpailuun osallistui kaikkiaan 26 orkesteria neljässä eri sarjassa.

► Soittajia oli peräti toista tuhatta.

Kilpailun tukijat

Dermamedica Oy

Finlands svenska sång- och musikförbund FSSMF rf

LPR-arkkitehdit Oy

Puhallinsoitinkorjaamo J. Parkusjärvi Tmi

Sinitakkien marssi ry.

Soitinkorjaamo K. Lilja Turku

Soitin Laine Oy

Tiltoimisto ACG Oy

Österman Medical Ab

Wind Stars

2026

4.03.-6.03.

LATVIA

PUHALLINMUS VII International Competition for Young Performers of Wind & Percussion Instruments

March 4–6, 2026 • Mārupe, Latvia

A world-class stage for the next generation of wind and percussion talent.

Join young musicians from across the globe for three inspiring days of music-making, creativity, and international cultural exchange.

Competitors will perform before a distinguished jury of renowned performers and educators.

Who can participate?

Students from:

music school

secondary-level music institutions

conservatories & universities

How to participate:

On-site in Latvia

Virtually from anywhere in the world

Our mission:

To empower young wind and percussion musicians, encourage artistic growth, and build international musical connections.

Application deadline: February 10, 2026

Wind Stars 2026 – nuorten puhallin- ja lyömäsoitinten soittajien kansainvälinen kilpailu

VII International Competition for Young Performers of Wind and Percussion Instruments “WIND STARS 2026” järjestetään

Mārupe, Latviassa 4.–6. maaliskuuta 2026.

Kilpailuun voivat osallistua musiikkiopistojen, toisen asteen oppilaitosten ja korkeakoulujen opiskelijat

– joko paikan päällä tai virtuaalisesti.

Kilpailun tavoitteena on tukea nuorten puhallin- ja lyömäsoittajien ammatillista kehitystä sekä vahvistaa kansainvälistä yhteistyötä.

Ilmoittautumisaika päättyy 10. helmikuuta 2026.

Alankomaiden puhallinmusiikin sydämessä – kapellimestari Joop Boerstoe

TEKSTI & HAASTATTELU SAMI RUUSUVUORI

Alankomaat on tunnettu poikkeuksellisen elävästä ja korkeatasoisesta puhallinorkesterikulttuuristaan – maasta, jossa lähes jokaisessa kaupungissa ja kylässä toimii oma *harmonie*-, *fanfare*- tai *brass band*. Tämän vahvan tradition keskeltä nousee kapellimestari **Joop Boerstoe**, monipuolinen muusikko, opettaja ja kansainvälinen vaikuttaja, joka on toiminut vuosikymmeniä hollantilaisen puhallinmusiikin kehittäjänä ja kansainvälisen yhteistyön edistäjänä.

Minulla oli ilo tutustua Joopiin tohtoriopintojeni yhteydessä, kun keräsin aineistoa eurooppalaista puhallinorkesterimusiikkia käsittelevään tutkimukseeni. Tämän haastattelun myötä Joop avaa näkökulmiaan Alankomaiden puhallinmusiikkielämään, sen koulutusjärjestelmään, orkesterikulttuuriin ja tulevaisuuden haasteisiin.

1. Voisitko aloittaa esittelemällä itsesi lyhyesti lukijoillemme?

Olen hollantilainen muusikko ja kapellimestari, syntynyt vuonna 1965. Opiskelin puhallinorkesterin johtamista ja klarinettia ArtEz-konservatoriossa Enschedeissä sekä orkesterinjohtamista Maastrichtin konservatoriossa. Vuonna 1991 valmistuin maisteriksi, ja osana opintojani sain mahdollisuuden johtaa Alankomaiden kuninkaallisen laivaston soitto-kuntaa.

Kaksi vuotta myöhemmin voitin *Silver Conducting Baton* -palkinnon Kerkkraden *World Music Contestin* yhteydessä järjestetyssä kapellimestarikilpailussa, mikä avasi tien kansainväliseen uraani. Siitä lähtien olen

toiminut vierailevana kapellimestarina ja kurssinjohtajana useissa maissa – Italiassa, Englannissa, Australiassa, Kiinassa, Saksassa, Unkarissa, Virossa, Sveitsissä ja Tšekissä.

Nykyään johdan useita puhallinorkestereita ja sinfoniaorkesterin ohella toimin tuomarina kilpailuissa ja festivaaleilla. Olen ollut mukana kehittämässä *Look, Listen & Learn* -opimissarjaa (Hal Leonard Europe) ja toimittanut useita kapellimestareille suunnattuja kirjoja, kuten *The Tao of Conducting* ja *The Sound Mirror*.

Vuodesta 1998 lähtien olen toiminut Musidesk Rijnbrinkin musiikkineuvonantajana ja vuodesta 2012 lähtien myös Repertoire Information Centerin puhallinmusiikkikoordinaattorina. Olen ollut mukana WASBE:n hallituksessa vuodesta 2015 ja toimin tällä hetkellä järjestön varapresidenttinä sekä tulevana puheenjohtajana.

Vuonna 2018 minut palkittiin Doe-tinchemin kaupungin hopeisella kuniamitalilla, ja vuonna 2023 sain Oranien-Nassaun ritarikunnan arvoni-men tunnustuksena pitkästä työstäni puhallinmusiikin ja yhteisön hyväksi.

2. Jos 10-vuotias lapsi Alankomaissa haluaa aloittaa trumpetin soiton, miten järjestelmä toimii käytännössä?

Alankomaissa puhallinmusiikin opetus alkaa usein jo peruskoulussa, jossa perinteisten musiikkituntien rinnalle on viime vuosina tuotu puhallinluokkia ja sekasoitinluokkia. Näissä lapset saavat ensikosketuksen soittimiin – esimerkiksi trumpettiin – yhteissoiton ja kokeilun kautta.

Seuraava askel otetaan tavallisesti musiikkiyhdistyksissä, jotka ovat hollantilaisen puhallinmusiikkikulttuurin ydin. Niissä oppilaat voivat saada opetusta orkesterin kokeneilta jäseniltä – usein entisiltä ammattilaisilta tai aktiivisilta harrastajilta, joilla on pitkä kokemus soitosta. Yhdistykset voivat myös lainata tai välittää soittimia, jotta harrastuksen aloittaminen olisi mahdollisimman helppoa ja edullista.

Julkiset musiikkikoulut ovat viime vuosina vähentyneet, ja monet niistä toimivat nykyään kulttuurikeskusten tai monitoimitalojen yhteydessä, osana laajempaa taidelaitosta. Niiden rinnalle on syntynyt yksityisopettajien kollektiiveja, jotka vuokraavat opetustiloja ja työskentelevät itsenäisinä yrittäjinä. Tämä on tehnyt opetustarjonnasta monimuotoista, ja perheet voivat valita juuri heille sopivan tavan opiskella.

Oppilaat voivat edetä opintopolullaan suorittamalla A-, B-, C- ja D-tasojen tutkintoja. Ensimmäiset kaksi tasoa keskittyvät soiton perustaitoihin, musiikinteoriaan ja sävelkorvan kehittämiseen, kun taas vaativammat C- ja D-tasot sisältävät lisäksi musiikin historiaa ja kuuntelutehtäviä. Näin luodaan johdonmukainen ja motivoiva polku, joka voi johtaa sekä pitkäaikaiseen harrastukseen että ammatillisiin opintoihin.

3. Millainen rooli vanhemmilla on yleensä lasten musiikkiharrastuksen tukemisessa?

Vanhempien rooli lasten musiikkiharrastuksessa vaihtelee paljon, mutta on aina tärkeä. Osa vanhemmista toimii lähinnä niin sanottuna

“kuskipalveluna” – he huolehtivat siitä, että lapsi pääsee ajoissa tunneille ja harjoituksiin. Toiset taas innostuvat itsekin musiikista ja saattavat aloittaa tai palata soittamisen pariin lastensa innoittamina.

Vanhemmat ovat aina tervetulleita konsertteihin ja esityksiin, ja monilla paikkakunnilla heitä kannustetaan myös seuraamaan harjoituksia tai osallistumaan orkesterin toimintaan. Moni löytääkin paikkansa nuorisoorkesterien hallituksissa tai tukiyhdistyksissä, joissa he voivat olla mukana järjestämässä tapahtumia, retkiä ja projekteja. Näin vanhemmista tulee usein merkittävä osa yhteisöä, joka tukee lasten musiikillista kasvua.

4. Miten hollantilaiset puhallinorkesterit onnistuvat houkuttelemaan uusia soittajia?

Hollantilaiset puhallinorkesterit käyttävät monipuolisia ja kekseliäitä keinoja houkutellakseen uusia soittajia mukaan toimintaansa.

He järjestävät esityksiä kouluissa tai tekevät yhteistyötä alakoulujen kanssa, jolloin lapset pääsevät tutustumaan orkesterisoittoon jo varhain. Avoimet harjoitukset ja soitinesittelyt tarjoavat mahdollisuuden tulla kuuntelemaan, katsomaan ja jopa kokeilemaan eri soittimia.

Monet yhdistykset tarjoavat myös lyhyitä alkeiskursseja, joissa on yleensä 5–10 oppituntia. Niiden jälkeen osallistujat voivat päättää, haluavatko jatkaa harrastusta ja valita itselleen sopivan instrumentin.

Lisäksi orkesterit panostavat maiontaan sosiaalisessa mediassa, esitteiden jakeluun sekä kampanjoihin, kuten “Ota paras ystäväsi mukaan tunnille”.

Lisää käytännön vinkkejä ja työkaluja jäsenhankintaan löytyy osoitteista:

- <https://www.lkca.nl/artikel/tools-en-trainingen/#ledenwerving>
- <https://www.musidesk.nl/wat-wij-doen/verenigingsondersteuning>
- <https://www.musidesk.nl/wat-wij-doen/jeugdinspiratie>

6. Ovatko hollantilaiset puhallinorkesterit yleensä musiikkikoulujen vai itsenäisten yhdistysten alaisia?

Orkesterit ovat yleensä itsenäisiä yhdistyksiä.

7. Missä orkesterit yleensä esiintyvät?

Esiintymispaikat Alankomaissa ovat hyvin monipuolisia. Puhallinorkesterit soittavat niin paikallisissa kulttuuritaloissa (Kulturhus), konserttisaleissa ja teattereissa kuin myös urheiluhalleissa, tapahtuma-areenoilla ja ulkoilmalavoilla.

8. Mitä puhallinorkesterityyppiä Alankomaissa on eniten?

Orkesterityyppi

Määrä (1/2023)

Harmonieorkesterit	832
Fanfareorkesterit	725
Brass bandit	127
Yhteensä	1684

9. Kuinka nuoris- ja aikuisorkestereiden välinen jatkuvuus varmistetaan?

Nuoris- ja aikuisorkestereiden välinen jatkuvuus pyritään Alankomaissa varmistamaan yhteisillä projekteilla ja joustavalla yhteistyöllä. Yleinen käytäntö on järjestää vähintään yksi yhteinen konsertti vuodessa, jossa nuorisoorkesteri esiintyy ennen taukoa ja aikuisorkesteri sen jälkeen.

Usein konsertin ohjelma rakennetaan niin, että nuoret soittajat liittyvät aikuisorkesterin riveihin osaksi yhteistä esitystä, mikä vahvistaa yhteenkuuluvuuden tunnetta ja rohkaisee heitä jatkamaan harrastusta.

Tavoitteena on myös, että nuoret muusikot siirtyvät aikuisorkesteriin heti, kun heidän taitotasonsa sen mahdollistaa, jolloin sukupolvien välinen jatkumo säilyy luonnollisena. Ohjelmiston ja konserttien suunnittelussa pyritään lisäksi siihen, että ne ovat innostavia, iloisia ja motivoivia sekä nuorille että aikuisille soittajille.

10. Voisitko suositella muutamia hollantilaisia puhallinmusiikkiteoksia tai säveltäjiä, jotka jokaisen tulisi tuntea?

Alankomailla on ollut pitkään vahva maine korkeatasoisen puhallinmusiikin maana, joten valinnan tekeminen ei ole helppoa. Tässä kuitenkin muutamia teoksia eri tasoilta, jotka mielestäni jokaisen puhallinmuusikon olisi hyvä tuntea:

- Henk Badings – *Sinfonietta nro 2*
- Meindert Boekel – *Spirit of Life*
- Jan Bosveld – *Cobra*
- Rob Goorhuis – *Poème Symphonique*
- Jacob de Haan – *Diogenes*
- Jan de Haan – *Galea et Bellum*
- Hans van der Heide – *The Fool’s Journey*
- Christiaan Janssen – *Capriccio*
- Harrie Janssen – *Shapes*
- Henk van Lijnschooten – *Three Caprices for Band, Overture for Fun*
- Johan de Meij – *La Quintessenza*
- Hardy Mertens – *Xenia Sarda*
- Eric Swiggers – *Fleododrum*
- Tjeerd Nijhof – *Tunnel Vision*
- Carl Wittrock – *Symphonic Sketches, Solo for Bb Clarinet, Bass Clarinet and Band*

WWW.JOOPBOERSTOEL.NL

11. Tulet pian toimimaan WASBE:n seuraavana presidenttinä. Mitä WASBE merkitsee sinulle henkilökohtaisesti?

Ensimmäinen kosketukseni WASBE:n (World Association for Symphonic Bands and Ensembles) tapahtui 1990-luvun alussa, kun silloinen presidentti Bert Aalders pyysi minua liittymään jäseneksi. Olin tuolloin nuori kapellimestari Alankomaiden itäosasta ja suhtauduin hieman epäillen niin suureen kansainväliseen järjestöön – mitä minulla olisi annettavaa sille? Bert kuitenkin vakuutti minut mukaan, ja pian löysin itseni osaksi vaihto-ohjelmia ja kansainvälisiä kontakteja, jotka avasivat kokonaan uuden maailman.

Jo muutamaa kuukautta myöhemmin sain joulupäivänä puhelun italialaiselta kapellimestarilta Armando Saldarinilta, joka ehdotti orkesterivaihtoa Como-järven alueelle seuraavana keväänä. Suostuin – ja siitä alkoi pitkä ystävyys ja yhteistyö, joka jatkuu edelleen.

Vuosien varrella olen saanut kokea WASBE-toimintaa monesta näkökulmasta. Olen vastannut sosiaalisen median viestinnästä Debreceenin (2014) ja Prahan (2016) alueelli-

sisä konferensseissa, toiminut hallituksen jäsenenä vuosina 2015–2022, ollut paikallisjärjestelytoimikunnan jäsenenä Utrechtin konferenssissa 2017 sekä taiteellisen suunnittelukomitean puheenjohtajana Prahasa 2022. Jokainen rooli on opettanut, kuinka monipuolinen ja elinvoimainen järjestö WASBE on.

Näiden kokemusten kautta olen ymmärtänyt, miten WASBE voi vaikuttaa maailmanlaajuisesti puhallinmusiikin kehitykseen – mutta ennen kaikkea sen, että järjestön sydän on sen jäsenissä ja kollegoissa, jotka tekevät siitä elävän ja merkityksellisen yhteisön.

Miksi WASBE?

Koska WASBE avaa silmäsi. Se saa sinut tajuamaan, että rakastamasi puhallinorkesterimaailma on paljon suurempi ja rikkaampi kuin olisit koskaan osannut kuvitella.

12. Haluaisitko vielä sanoa jotain suomalaisille lukijoille tai kansainväliselle puhallinmusiikkiyhteisölle?

Kiitos lämpimästi Sami Ruusuvuorelle kutsusta jakaa ajatuksiani teidän kanssanne. Seuraan aina suurella mielenkiinnolla, mitä Suomessa tapahtuu puhallinmusiikin saral-

- Nimi: Joop Boerstael
- Syntymävuosi: 1965
- Koulutus: Opiskellut klarinettia ja puhallinorkesterin johtamista

Merkittäviä saavutuksia:

- Voitti "Zilveren Dirigeerstok" -palkinnon kansainvälisessä johtajakilpailussa Kerkradessa vuonna 1993.
- Toiminut vierailujohtajana ja kouluttajana useissa maissa (mm. Italia, Englanti, Australia, Kiina) vuodesta 1995 lähtien.
- Johtaa useita orkestereita.
- Toiminut solistikilpailujen tuomarina.
- Osallistunut opetuksen ja metodikirjojen kehittämiseen puhallinsoittimille.
- Toiminut hallitustehtävissä mm. World Association for Symphonic Bands and Ensembles (WASBE) hallituksessa

Sähköposti: info@joopboerstael.nl
Mobiilinumero: +31 (0)6 53 801 881
www.joopboerstael.nl

la – erityisesti WASBE-yhteyksien ja Puhallinmusiikki.fi -lehden kautta.

On aina arvokasta, että voimme olla yhteydessä toisiimme, oppia toinen toisiltamme ja inspiroida toisiamme – niin Suomessa kuin maailmanlaajuisesti. Puhallinmusiikilla on vahva ja arvokas perintö, mutta myös suuri tulevaisuus edessään. Olkaamme ylpeitä yhteisestä puhallinmusiikkikulttuuristamme ja sen merkityksestä yli rajojen.

Uutta ja vanhaa vaskimusiikkia ja musiikin kosketusta Lieksan Vaskiviikolla

TEKSTI ANU LAAKKONEN KUVAT ILKKA KARPPANEN

Lieksan Vaskiviikkoa vietettiin heinä-elokuun vaihteessa ennätysheiteissä ja eufoniumin teemavuoden merkeissä. Neljänteen kansainväliseen eufoniumkilpailuun saapui 20 osallistujaa kymmenestä eri maasta.

Alkukilpailussa esitettiin jälleen uutta suomalaista vaskimusiikkia. **Juha Piston** kilpailukappaleeksi säveltämä *Skin in the Game* -teoksen notaatiotarjosi esittäjille mahdollisuuden tulkinnallisiin valintoihin, ja yleisölle tasokas kilpailu tarjosi tilaisuuden kuulla 20 erilaista tul-

kintaa samasta sävellyksestä. Kilpailun finaaliin edenneet kolme kilpailijaa soittivat Rakuunasoittokunnan säestämänä neljä osaa **Jukka Linkolan** *Nordic Reflections* -eufoniumkonsertosta. Kilpailun voitti espanjalainen **Raúl Sabiote Sánchez**.

Vaskiviikolle oli suuri kunnia saada taas vaskisoittajien parhaimmistoa opettamaan kursseilla ja esiintymään lukuisissa konserteissa Lieksan kulttuurikeskuksen Brahe-salissa ja Lieksan kirkossa. Itselleni trumpetin soittajana vaikuttavin esiintyjä

oli itävaltalainen **Selina Ott**, jonka jumalaiset tulkinnot Jolivetin *Concertinosta*, Honeggerin *Intradasta* ja Peskinin *Konsertosta* nro 3 saivat jälleen vakuuttumaan Vaskiviikon konserttien merkityksestä vaskisoittajille. Selina Ott myös opetti kuutena aamuna trumpetin mestarikurssilaisia.

Käyrätorven mestarikurssilla opetti yhdysvaltalainen **Denise Tryon**, pasuunan mestarikurssilla japanilainen **Mayumi Shimizu** ja tuuban mestarikurssilla israelilainen **Avital Handler**. Eufoniumin mestarikurssilaiset saivat opetusta kilpailun tuomareina toimineilta yhdysvaltalaiselta **Brian Bowmanilta**, belgialaiselta **Glenn Van Looylt** ja suomalaiselta **Jukka Myllykseltä**. Perusopetuksen opettajina olivat **Touko Lundell** ja **Anna-Leena Lumme** (trumpetti), **Tanja Nisonen** (käyrätorvi), **Nadja Hanhilahti** (pasuuna) sekä **Harri Lidsle** ja **Nicolas**

Indermühle (tuuba). Yhtyekurssilla opettivat Anna-Leena Lumme, **Tomi Nietula**, Muse Trombone Quartet ja The U.S. Army Brass Quintet **Teemu Salmen** johdolla. Kurssien oppilaat esiintyivät päiväsoitoissa ja oppilaskonserteissa. Lahjakkaista nuorista vaskisoittajista koostuvalla Vaskiakatemialla oli oma konsertti, jossa kantoesitettiin **Aulis Pöyhösen** *Mason's Machine*.

Lieksan Vaskiviikko on ainutlaatuinen paikka vaskisoittajalle, niin ammattilaiselle kuin harrastajalle.

Mutta sellainen se on myös muulle yleisölle. The U.S. Army Brass Quintet yllätti yleisön viimeisen loistavan konserttinsa encoressa: Lieksan kirkon estradille astelivat myös Muse Trombone Quartet, taiteellinen johtaja **Jouko Harjanne** ja Touko Lundell soittamaan yhdessä Sibeliuksen *Finlandia-hymnin*. Festivaalin teema, musiikin kosketus, kävi toteen, kun yleisö poistui kirkosta silmin nähdessä liikuttuneina.

Liikuttunut yleisö osoitti seisten suosiota Finlandia-hymnin jälkeen.

SPOL

PUHALLINMUSIIKKIA

Clarinet 1 in Bb

Bara bada bastu

-for Wind band-
Arc Raine Ampuja

Lyrics and music:
Anders WretlingRobert Sjöström/
Kristofer StrandbergKari Almqvist/
Jukka NorgrenKarin Holmström

♩=106

© Empiral / Warner Chappell Music Scandinavia AB
© Warner Chappell Music Finland Oy & HMCo Publishing
© Universal Music Publishing AB
Published by permission of Gleditsius Musikforlag AB.

Bara bada bastu - för blåsorkester
SPOL 2025

KAJ (sov. Raine Ampuja): **Bara bada bastu**
Pohjoismaista yhteistyötä!

Anne Kankare: **Leiksalla**
SM-kisojen C-sarjan pakollinen teos 2024 (grade 1,5)

Rolf Gustavsson: **Dreamer's Wind**
SM-kisojen A-sarjan pakollinen teos (grade 4)

Olli Palomäki:
Valhalla UUTUUS!
(grade 4) Mahtipontista mutta melodista!

Olli Palomäki:
Supernova RÄJÄHTÄVÄ UUTUUS! (grade 4)

Anni Hautala: **Between the Waters**
UUTUUS! (grade 3,5)

Juhani Leinonen:
Sellaista elämä on UUTUUS!
Konsertoivaa Jussia! (grade 4-)

Juha Pisto
Neljä miniatyyriä vaskiseitsikolle ja lyömäsoittimille
(grade 2,5) Myös flex-sovituksena!

Matti Ruohonen, sov. Antti Nissilä:
Vauhti kiihtyy
SPOL:n tilaussovitus: korvamato
puhallinorkesterisovituksena (grade 2,5)

Anita Lehto: **Hurjat tulee!**
SPOL:n tilausteos: seitsikko/pieni puhallinorkesteri ja
myös nuorisopuhallinorkesteri
(grade 2)

Rasmus Soini: **Pieni Tanhu**
Ruskatrööttä 2022 tilausteos
(grade 3+)

Sauli Saarinen: **Festival Music**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan voittaja
(grade 4,5)

Jussi Lampela: **If we must die**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kakkonen
(grade 4)

Markku Viitasaari: **Global Winds**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan kolmonen
(grade 4)

Anne Kankare: **Urhea orkka**
Riemastuttava junnumarssi
(grade 1,5)

Anne Kankare: **Konstaapeli Hantti-Fantti**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 1,5)

Anni Hautala: **Mesikämmen**
Pirkanmaan Pinnan 2020 sävellyskilvan satoa
(grade 3)

Jyrki Koskinen:
From Karelia with Love (grade 4)
Upea konserttiteos

TILAUKSET:

spol.toiminnanjohtaja@gmail.com
(myös paperitilaukset ja PDF)

Finn Band Shop

GLOBAL SOURCE FOR
FINNISH WIND MUSIC
DISCOVER, INSPIRE, ELEVATE

FinnBandShop on suomalaisen puhallinmusiikin PDF-
nuottikauppa, joka kokoaa yhteen kotimaisten
kustantajien laadukkaat teokset.

Verkkokaupastamme löydät nuotit
helposti ladattavassa muodossa.

Tutustu valikoimaan ja hanki nyt
nuotit kätevästi verkosta!

Anita Lehdon puhallinteokset nyt kattavasti FinnBandShopissa

Hurjat tulee! by
Anita Lehto Enter
the Wild Ones! grade

Hurjat tulee! for B7
by Anita Lehto Enter
the Wild Ones! grade

Madagaskarin Jaska
(Madagascar Jaskar)
by Anita Lehto Grade

Prinsessa ja puoli
valtakuntaa by Anita
Lehto

Juhlan kunniaksi
In Honor of the Day
by Anita Lehto for Band

Kalliosta alkaa meri
Sea goes and from the Cliff
from the Anita Lehto

Juhlan kunniaksi/In
Honor of the Day by
Anita Lehto for Band

Kalliosta
meri/Sea
from the
Anita Lehto

Paraatipaikalla
(Reviewing the
Parade) by Anita
Lehto

Paraatipaikalla
(Reviewing the
Parade) by Anita
Lehto

50,00 €

50,00 €

50,00 €

50,00 €

FinnBandShop

FinnBandShop
FinnBand=Finnish Band Publishers United. PDF-store.
Suomalaisen puhallinmusiikkikustantajien liittojärjestön
FinnBand ry:n jäsenten yhteinen verkkokauppa.

Web-sivusto
<https://www.youtube.com/finnbandpublishers>

Yhteyshenkilöt
finnbandjohdus@gmail.com

Etusivu / SPOL

KAIKI TUOTTEET

LEIKSALLA (FOR YOUTH BAND) BY ANNE KANKARE GRADE 1,5-2
40,00 €
Leiksalla/Leiggsalla. Finnish band championship contest 2025 test piece, C-series. Ruskatrööttä 2025. Take a look and listen!

DREAMER'S WIND (FOR SYMPHONIC BAND) BY ROLF GUSTAVSSON GRADE 4
70,00 €
Leiksalla/Dreamer's Wind. Finnish National Wind Band Competition 2025 A-Class compulsory piece. Duration ca. 10 minutes. Take a look and listen!

NEAR & DISTANT (FOR SYMPHONIC BAND) BY LAURI POHJA GRADE 4+
60,00 €
Have a look and listen. Finnish National Wind Band Competition 2017: test piece in Series A. Duration ca. 8-10 minutes.

ENTER THE WILD ONES! (FOR YOUTH BAND) BY ANITA LEHTO GRADE 2
40,00 €
Hurjat tulee! Defiant stuff for youngsters! Duration 2' 40". Live at Finnish National Windband Conference 2024.

Uusi FinnBandShop Holvissa!

Anne Kankare

MEIDÄN UUSI ORKKA -junnusarja

1. Eka biisi
2. Toka biisi
3. Kolmas biisi
4. Meidän uusi orkka
5. Kilinää, kalinaa
6. Pena Penatoninen
7. Tippuu, tippuu, räystäältä tippuu
8. Oktaaviunis purkautuu

Kesto 15:20 (grade 1-2), jäsenhinta 80 € (muut 100 €)

Kvartaalin kantaesityksiä

Timo Hietala: Polar Fire viululle ja sinfoniselle puhallinorkesterille

Temppeliaukion kirkko
4.9.2025

Helsingin poliisisoittokunta
joht. Sami Ruusuvuori
Solisti Eeva Oksala, viulu

Timo Hietala on monipuolinen musiikintekijä, joka on työskennellyt kaikissa genreissa yhdistellen töis-

sään niin konsertti-, jazz-, improvisoidun-, etnisten-, rock- ja elektronisten musiikkien sisältöjä ja keinovaroja.

Feature-, dokumentti- ja TV-elokuvamusiikkeja Hietalalla on yli 60. Palkintoina mm. 2 Jussi-palkintoa (6 ehdokkuutta), Camille Award, Deutsche FilmPreis -ehdokkuus, IDFA-pääpalkinto, 2 Nordic Film Com-

poser Prize -ehdokkuutta, 2 Prix Europa -palkintoa, 2 Koura- palkintoa jne. Teatterimusiikkeja pariinkymmenen teokseen Kansallisteatterissa, Helsingin Kaupunginteatterissa & KOM-teatterissa sekä yli 30 teosta YLE:n Radioteattereille. Lukuisia palkintoja ja vierailuja mm. Bogotan ja Pietarin kansainvälisillä teatterifestivaaleilla.

Hietala on tehnyt yhteistyöprojekteja maamme kaikkien Sinfoniaorkestereiden kanssa: RSO, HKO, Tapiola Sinfonetta, Avanti,

Tampere Filharmonia, Lahti Sinfonia jne. Tilausteos mm. Ensemble Intercontemporain Paris solistina **Dave Liebman** (ex- Miles Davis). Britten Sinfonian sovittajana Proms Festivaalilla Royal Albert Hallissa. Trumpettikonsertto **Verner Pohjolan** kanssa RSO:ssa 2026 jne.

Hietalalla on lukuisia kamarimusiikkiteoksia sekä monia yhteistyöprojekteja mm. UMO Big Bandin kanssa. (esim. **Tuomari Nurmio & UMO/Olavi Uusivirta 380°**). Suomen Kansallisoopperan tilaama koululaisooppera *Ihmepoika A* voitti YAM Awardin parhaana eurooppalaisena oopperana nuorille. Libretto **Karri Paleface Miettinen**. Yli 80 esitystä eri puolilla Suomea.

Timo on myös HumppAvanti- yhtyeen perustaja ja sovittaja. Yhtye on toiminut yli 20 vuotta kamariorkesteri Avantin sisällä. Yli 150 sovitusta ja yli 30 vierailevaa solistia ja vierailuja mm. Kölnissä, Pekingissä ja Oslolla. Salsamania yhtyeen perustajajäsen ja yhtyeen omien konserttien lisäksi tehnyt yli 500 koululaiskon-

serttia Konserttikeskukseen kautta. Ennen ryhtymistään päätoimiseksi säveltäjäksi v.2000 Hietala oli pedagogi ja lehtori Sibelius-Akatemiassa.

Timo Hietala: – Eeva Oksala on fantastinen viulisti johon tutustuin hänen vieraillessaan HumppAvanti yhtyeessäni. Olin todella otettu hänen pyynnöstään kirjoittaa teos viululle ja Helsingin poliisien suurelle puhallinorkesterille. Olinhan ihaillut heidän yhteistyötään aiemminkin. Eevan muusikkopersoonaa hehkuu tulta, tupuraa sekä lyyristä lämpöä ja ehkä juuri siksi hän halusi yhdistää samanlaiset voimamme.

Eeva on kehittänyt hämästyttävän hienon version romaani-balkan-viulismista yhdistettynä klassiseen taustaansa. *Polar Fire* :ssa yhdistelin sitä omaan intialaiseen ”raga- tyyppiseen” improvisointiin ja rytmiseen historiaani. Biisi syöksyy yhtäjaksoisesti kovaa ja kohti tyyntyen keskiosassa. Pitkähkön alkusoiton jälkeen rakenne muistuttaa etäisesti konserttoa siitä sen enempää paineita ottamatta.

Sävellysväanä uutiset maailmalta ovat olleet synkkiä, ja siksi päätin yrittää käyt-

tää mahdollisimman paljon positiivisia musiikillisia voimia ja keino-

Melankoliaan ja harmauteen taipuvainen musiikki syntyy jotenkin helpommin, ja halusin haastaa itseni tekemään enemmän ohjaajien ja draamatekijöiden luonnehtimaa ”kohottavaa positivistista duurimusaa”. Leikkittelin jopa ajatuksella, että konserton alkusoitossa täytyy olla vähintään sata duurisointua sen eri käänöksissä.

Tulta ja positiivista energiaa pohjoisesta !

TIMO HIETALA KUVA. HEIKKI TUULI

EEVA OKSALA KUVA STUDIO AMANDA

Timo Hietala

Syntymäaika: 23. marraskuuta 1960

Koulutus: toimii itseoppineena säveltäjänä ja muusikkona.

Nykyinen työpaikka: Säveltäjä ja sovittaja elokuva- ja televisiomusiikin parissa. Jazzpianisti

Keskeisiä töitä ja palkintoja:

- Jussi-palkinto parhaasta musiikista: Cyclomania (2002) ja Hiljaisuus (2012)
- Jussi-ehdokkuudet: Lapsia ja aikuisia (2005), Putoavia enkeleitä (2009)
- Deutscher FilmPreis -ehdokkuus: Fenster zum Sommer (2012)
- Grand Score Award, Berliini (2016)
- Harpa-palkintoehdokkuus: Suomen hauskin mies (2019)
- Arktisen upeeta -kunniamaininta: Mesenaatti (2014)
- YAM Award parhaasta oopperasta teoksesta Ihmepoika A (2017)
- Tehnyt musiikkia useisiin Kansallisteatterin tuotantoihin ja toiminut Avanti!-orkesterin HumppAvanti!-yhtyeessä.

Sauli Saarinen

Sauli Saarinen työskentelee kapellimestarina Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnassa. Ennen kapellimestarin töitä hän toimi trumpettisektion varaäänenjohtajana Kaartin soittokunnassa, sekä äänenjohtajan sijaisena Vaasan ja Porin kaupunginorkestereissa.

Sauli on opiskellut trumpetinsoittoa Tampereen konservatoriossa ja musiikin johtamista Sibelius-Akatemiasa, Universität für Musik und

darstellende Kunst Wien -musiikkikorkeakoulussa, sekä professori Jorma Panulan luotsaamassa Panula-Akatemiassa. Hän valmistui musiikin maisteriksi Sibelius-Akatemiasta vuonna 2022.

Varsinaisia sävellysopintoja Saulilla ei ole takana, mutta hän opiskeli sivuaineena sovituksen ja orkestroinnin perusteita Sibelius-Akate-

miassa Vladimir Agopovin johdolla.

Concert Fanfare 7.10. Helsinki
Kaartin soittokunnan seremoniaryhmä

Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan kapellimestarina toimiva Sauli Saarinen menestyi konserttialkusoitolla Puolustusvoimat 100 vuotta -sävelyskilpailussa. Teoksesta on sittemmin tehty useita eri versiota ja se on kulkenut Kaartin soittokunnan kuviomarssiesitysten avausnumerona Belgiassa, Saksassa ja Haminassa. Tänä teoksesta kuullaan kan- taesityksenä Kaartin seremonialle sävelletty fanfaari.

*Suomalainen sotilas-
musiikkifantasia* Ilmavoimien
Big Bandille 3.10. Mikkeli

Ilmavoimien Big Band ja
Ville Paakkunainen

Sain pyynnön tehdä viittauksia suomalaiseen sotilasmusiikkiin. Pyörittelin ideoita aikani ja päädyin ottamaan sotilasmusiikkiteokset työpöydälleni kuin palapelin palaset, rakentaen niiden osista uuden kuvan. Viidentoista vuoden sotilasmusiikkialalla työskentelyn jälkeen tämä sävellysprosessi toi erittäin tervetullutta vaihtelua arkeen.

Oli hienoa tutkia vanhoja teoksia uudesta kulmasta.

A Fortunate Quest 3.10. Mikkeli
Mikkeli Winds ja Jukka Korhonen

Seikkailumusaa! Melodiat ja rytmi on kirjoitettu yhden iltapäivän aikana, kun tuli kaikki hyvät ideat peräkkäin. Orkestroinnissa ja oikeiden sävellajien etsimisessä meni kyllä aikaa. Ei suvantovaihetta – kappaleessa on tarkoitus pitää hyvä groove ja tekemisen meininki alusta loppuun. Olen jo pitkään halunnut kekeillä kirjoittaa tällaisen niin sanotun seikkailu-/pelimusiikkikappaleen. Tehtävä onnistui!

Northern Scenes 5.10. Mikkeli
A-orkesteri ja Ville Paakkunainen

Vanhan metsän hymnimäinen melodia kaikuu kaanonina ilta-auringossa. Luonto avautuu kaikessa komeudessaan. 7/8-tahdissa kulkeva teema siirtää kappaleen tanssiosioon. Kappaleen keskellä oleva kellopelin rauhallinen kuvio johdattaa meidät tähtitaivaan alle. Metsän teema voimistuu ja lopulta nousee kaiken keskiöön. Tämän jälkeen tanssiteema ottaa vallan ja johdattaa teoksen loppuun. Halusin saada vangittua samaan sävellykseen hymnimäistä ikuisuutta sekä kontrastina tanssiaiheen. Piilotin teokseen myös kuuluisan The Lick -fraasin. Kuuletko sen?

Sea Fortress 5.10. Mikkeli
B-orkesteri ja Soila Takanen

Suuri linnoitus kohoaa horisontissa. Vanhat kivimuurit ovat nähneet tuhansia laivoja, ja linnan käytävät kumisevat historian ääntä. Lintujen rytmikäs ääni sekoittuu meren pauhuun. Keskellä olevassa suvantovaiheessa meri rauhoittuu ja katsellemme tornin ikkunas- ta kauas horisonttiin. Aurinko kimmeltää merenpinnasta. Tämän jälkeen alkaa pitkä crescendo linnoituksen teemalla, joka huipentaa kappaleen loistokkaaseen loppuun.

Peeling potatoes for the caliph 5.10. Mikkeli
C-orkesteri ja Jukka Korhonen

Suuri kalifi on tulossa kaupunkiin. Kaikkien pitää kuoria perunoita, jotta saadaan tarjottua arvovaltaiselle vieraille perunamuusia. Kromaattiset linjat lisäävät painetta. Nyt on kiire. Yhtäkkiä ovikello (putkikellot) soi ja kalifi saapuu kaupungin porteille. Kalifi esitellään aikaisemmin esitellyllä melodialla, mutta nyt melodia kulkee ”arabialaisittain” paljastaen kalifin koko kylän väelle. Viimeiset peru-

nankuorinnat vielä ennen kuin kalifi astuu sisään. Toivottavasti ehditään.

Do-Re-Mi-Fa-So So So! 5.10. Mikkeli
D-orkesteri ja Ville Koponen

Kappaleen nimi tulee seitsemän ensimmäisen sävelen solmisaatio- tavuista. Melodia kulkee kuin portaita pitkin ylös ja alas. Välillä yhdellä portaalla ollaan kauemmin kuin muilla. Rumpalit kommentoivat pu- hallinsoittajien kulkua omilla ”We Will Rock You” -kommenteillaan. Välillä rumpalit tulevat samalle portaal- le (do), jolla askelletaan vielä yhdek- sän kertaa.

Moi! 5.10. Mikkeli
E-orkesteri ja Anna-Maija Saari

Kappale on sävelletty orkesterin ensimmäiseksi tai viimeiseksi numeroksi. Soittajat tervehtivät yleis- öä yhdessä Moi-glissandolla, joka on keskeinen elementti teoksessa. Soittotaiteilua tehdään tervehdysten välissä vierekkäisillä sävelillä. Kaikki huipentuu viimeiseen Moi-huutoon, joka on todellinen superglissando.

Sauli Saarinen

Syntymäaika: 1988

Koulutus: Opiskellut trumpettia Tampereen konservatoriossa, musiikin johtamista Sibelius-Akatemiassa sekä Wienin musiikki- ja esittävän taiteen korkeakoulussa.

Nykyinen työpaikka:

Kapellimestari Puolustusvoimien varusmiessoittokunnassa.

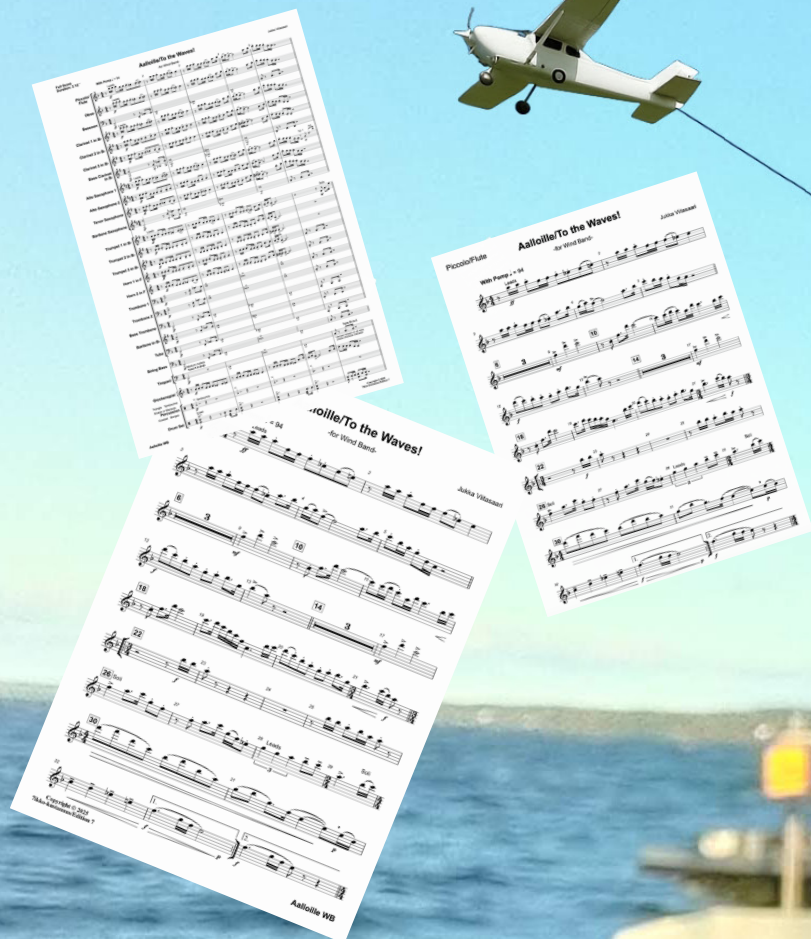
Jukka Viitasaari: Aalloille

Jukka Viitasaari:- Alvar Aalto on syntäisin Kuortaneelta kuten teoksen säveltäjäkin, joka soitti Kajastuksessa vuosina 2000-2005. Viitasaaren ensimmäinen sävellyskonsertti oli Aalto-salissa vuonna 1996. Teoksen nimi kunnioittaa myös Alvarin parempaa puoliskoa, Ainoa. Aalloille pääsee seilaamaan demokraattisen soolokauman ja juhlallisen tunnelman myäte. Vaikeusaste on siinä grade 3, mikä ei estä teoksen esittämistä ihan käyttömusiikkina.

Kantaesitys oli 13.9.2025 ”Jyväskylän Työväentalon 100 vuotta! -juhlissa Aalto-salissa. Teoksen tilaajaa, Jyväskylän työväenyhdistyksen soittokunta Kajastusta johti Raimo Ovaska.

Kajastus in action, kuva: Mika Kelander

Jukka Viitasaari

Syntymäaika: 1961

Koulutus: Aloitti opinnot Jyväskylän opettajankoulutuslaitoksessa luokanopettajalinjalla; siirtyi myöhemmin täysipäiväiseksi säveltäjäksi.

Nykyinen työpaikka: Puhallinmusiikin säveltäjä, kustantaja ja muusikko (kitara, tuuba).

Petri Nieminen: Konsertto pianolle ja puhallinorkesterille vanhanaikaiseen häättyyliin

Kaartin soittokunnan kapellimestari
Jarkko Aaltonen

Solisti Ville Hautakangas, piano

Temppeliaukion kirkko, Helsinki
18.9.2025

1. Rukous 2. Tanssi 3. Juhla

Petri Nieminen on 1965 syntynyt muusikko, säveltäjä ja pedagogi, joka on toiminut teatteri- ja yleis-muusikkona sekä soitonopettajana Tampereella vuodesta 1985 pääsoittiminaan klarinetit ja saksofonit. Nieminen on muun muassa Tampere Big Bandin perustajajäsen.

Sävellystyöt alkoivat teininä rock-bändeissä ja lempääläläisessä nuorisoteatteri Rapagondassa, joka teki useita eri harrastajateatteritahtumissa menestyneitä esityksiä. Ryhmästä lähti useita jäseniä teatterin, elokuvan ja tanssin ammattilaisiksi ja Nieminen onkin tehnyt yhteistyötä monien näiden henkilöiden kanssa.

Sävellysten osalta Niemisellä on takana muun muassa musiikit viiteen **Jarmo Lampelan** pitkään elokuvaan, joista Joki-elokuvan musiikki oli Jussi-ehdokkaana vuonna 2001. Lampelan kanssa säveltäjä on tehnyt myös useita tv-elokuvia ja -sarjoja. Rapagondassa vaikuttaneiden **YJ Renvallin** ja **Mika Lehtisen** sekä

muutamien muiden kanssa Nieminen on ollut tekemässä musiikkia lukuisiin teatteri- ja tanssiesityksiin, joita on esitetty esimerkiksi Teatterikorkeakoululla, Oulun ja Rauman kaupunginteattereilla sekä Tampereen työväen teatterilla.

Kamari- ja orkesterimusiikki, jazz, elokuva- ja teatterimusiikki ovat olleet sävellystyön runkona ja vuonna 2017 Nieminen voitti *Esko Linnavalli bigband* -sävellyskilpailun teoksella Red Moon of September. PN Ensemble on julkaissut Alballa kaksi jazzlevyä ja juuri vastikään on ilmestynyt cd-versio levyistä PN Chamber Music. Tänä esitettävän pianokonsertin lisäksi tänä syksynä Tampere Filharmonia kantaesittää Niemisen teoksen itsenäisyyspäivänä.

Ville Hautakangas tilasi pari vuotta sitten pianokonsertin nimenomaan Kaartin soittokunnan Temppeliauki-on kirkon sarjaa varten. Otin haasteen vastaan mielelläni, mutta olin jotenkin hukassa työn kanssa pitkään. Aluksi ajattelin tekeväni sisarteoksen eräälle toiselle kappaleelle, mutta se ajatus ei tuntunut kanta-

van. Sitten keväällä 2024 tein ikäänkuin vahingossa elokuvallista valssia kuultuani erään tutun ihmisen hääsuunnitelmista. Sitten jostain ilmestyi 3.osan teema, joka oli hyvin tonaalista juhlamusiikkia. Ajatus hääteemaisesta kappaleesta virisi tässä kohtaa, ja kun vielä ilmaantui 1.osan hengelliseltä laululta kuulostava teema, niin muodostui pohjakokonaisuus rukous, tanssi ja juhla.

Teemojen tonaalisuus ja ”vanhanakaisuus”, jotka olivat tosi kaukana nykyklasarista, epäilyttivät aluksi, mutta tartuin kuitenkin niihin. Loppujen lopuksi teos sisältää eri tyylejä ja myös tyylisiirtymiä osienkin kesken. Ajatuksena on tyylien vaihtuvuudella on ajatuksena kuvata häiden kautta tulevaisuuteen ja elämän kulkuun liittyvää moninaisuutta, yllättävyyttä ja ennakoimattomuutta. Teoksesta on tulossa muokkaus, jonka jälkeen sitä on mahdollista soittaa selkeästi Kaartin soittokuntaa pienemmällä kokoonpanolla.

Petri Nieminen

Syntymäaika: 1965

Koulutus: Opiskellut klarinetin- ja saksofoninsoittoa sekä sävellystä; toiminut myös musiikinopettajana Tampereen konservatoriolla ja Pirkanmaan musiikkiopistossa.

Nykyinen työpaikka: PMO sävellyksen opettaja, säveltäjä ja puhallinmuusikko, toimii laajasti elokuva-, teatteri- ja konserttimusiikin parissa.

Petri Nieminen (vas.) Ville Hautakangas

Valtakunnalliset puhallinpäivät Porissa

13.-15.3.2026

TEKSTI MARKKU OLLILA

Satakunnan puhallinmusiikkiyhdistys otti järjestävä vastuun ensi kevään valtakunnallisista puhallinpäivistä. Vaikka päivät järjestetään Porissa, taustalla häärii laaja satakuntalaisen puhallinmusiikkikulttuurin parissa toimiva joukko.

Ikävä kyllä tiukasta aikataulustamme johtuen en saa vielä tähän tarinaan yksityiskohtaista ohjelmaa esille. Marraskuun aikana tavoitteemme on saada kaikki palaset kohdalleen ja eri esiintyjät sovittua, jotta voimme ohjelman julkaista.

Perjantain ohjelma alkaa jo aamulla ja paikkana on Palmgren-konservatorio. Tämän päivän ohjelma kohdennetaan erityisesti opetustyössä oleville osallistujille. Luvasa on alustuksia, luentoja sekä keskusteluja opetustyön arjesta, oppilasrekrytoinnista sekä puhallinmusiikin harrastamiseen liittyvistä kysymyksistä. Perjantaina kuullaan myös Grade 0-2 -konsertti satakuntalaisten nuoriso-orkestereiden yhteistuotantona. Ja kun Porissa ollaan, niin illalla on jomit paikallisessa ravitsemusliikkeessä.

Lauantaina ja sunnuntaina jatkamme päiviä Promenadikeskuk-

sessä, missä sijaitsee suurin ja kauden konserttisalimme, Promenadi-Sali. Ohjelma laaditaan hyvinkin konserttipainotteiseksi mielenkiintoisilla ohjelmilla. Paikalle odotetaan myös perinteiseen tapaan nuotti- ja soitinliikkeitä tuotteitaan esittelemään ja myymäänkin.

Lauantain ohjelmasta voisin tehdä muutaman noston. Saamme Tukholmasta vierailevan orkesterin Bläsarsymfonikerna <https://blasarsymfonikerna.se/>

Kuulemme heiltä Barn&Unga -presentaation tavastaan nuorisokasvatuksen parissa. Päivällä kuullaan myös Grade 4-5 nuottiesittelykonsertin puhallinorkesteri SISU:n <https://www.sisumusic.fi/> toimesta. Iltakonserttina kuullaan PTS-puhallinorkesterin

<https://ptspuhallinorkesteri.fi/> kirkkokonsertti solistinaan **Jukka Perko**. Illan ohjelma päättyy luonnollisesti paikalliseen ravitsemusliikkeeseen, jossa tarjolla monenlaista meininkimusiikkia.

Sunnuntaina kuullaan vielä satakuntalaisia yhteistuotantoja, kun nuoret esittävät Grade 3 -konsertin sekä aikuiset päätöskonsertin, jossa kuullaan vielä muutama teos, jotka eivät mah-

du nuorten konserttiin. Päivän presentaatioista vastaavat Kansalaisfoorumi

<https://kansalaisfoorumi.fi/> sekä Nordisk Orkestermusic Union – NOMU <https://nomu.info/> jossa myös SPOL on mukana.

Niin, ja jos aikataulu antaa myöden, niin Puhallinpäiväetkot toteuttaa Pori Sinfonietta puhallinsolistin kera. Tästäkin kuullaan enemmän tuonnempana.

Pyrimme saamaan kaikki tiedot

PuhAppiin <https://app.puhapp.fi/> marraskuun aikana, jonne tulee myös ilmoittautumislinkki.

Tervetuloa Poriin 13.-15.3.2026

Puhallinmusiikki nousuun - diasarja

Puhallinmusiikki nousuun – työskentelyn esittely 30.10.2025

FiSME, Mukaan-päivät, Kuopio / Marja Ikonen

Puhallinmusiikki nousuun -tapaamiset 2023–2025

Kallio-Kuninkalan seminaari	26.8.2023
Ruskatröötän Kippariklinikka, Joensuu	30.9.2023
SibA:n seminaari Helsingissä	27.1.2024
Etätapaaminen	3.12.2024
Etätapaaminen	27.5.2025
Strategian julkaisu Tampereella	27.9.2025

Pienryhmän työskentely 2025

Pasi Pirinen, Sami Ruusuvuori, Sauli Saarinen, Rauno Tikkanen/Dimas Ruiz Santos, Seppo Pohjoisaho, Laura Clewer, Annika Ullgren/Anu Laakkonen ja Marja Ikonen (koollekutsujana), uutena ryhmässä aloittaa Anna-Leena Lumme

Useita kertoja sekä koko pienryhmän voimin että toimenpidekohtaisesti.

Miksi meillä on puhallinmusiikille strategia?

Tavoitteena on strategian avulla helpottaa jokaisen puhallinmusiikin parissa työskentelevän mahdollisuuksia vaikuttaa puhallinmusiikin elinvoimaan.

Strategia on heti hyödynnettävissä ja toiveena on, että jokainen voisi ottaa sen välittömästi omassa työssään käyttöön.

Strategialla on painoarvoa, koska se on laadittu yhteistyössä koko kentän kanssa ja siinä on hyödynnetty osaamista laajasti. Strategiaa voi käyttää esim. rahoituksen perustelemisen.

Olemme pienryhmässä kiinnostuneita kuulemaan, millaisia toimenpiteitä jokainen opettaja, muusikko, oppilaitos ym. hyödyntävät strategian pohjalta.

Me omistamme tämän asian yhdessä!
Toimenpiteet ovat omissa käsissämme.

Puhallinmusiikin strategia 2025–2035

Koordinaattoreina:

Suomen Puhallinorkesteriliitto (SPOL) ja Suomen musiikkioppilaitosten liitto (SML)

Visio 2035

- Puhallinmusiikki soi vahvana Suomessa – kouluissa, konserttisaleissa, kaduilla ja kansainvälisillä areenoilla.
- Orkestereiden määrä ja osaamistaso ovat kasvaneet, ja soittaminen on osa suomalaista arkea, koulupäivää ja kulttuurivientä.
- Myös suomalaiset ammattipuhallinorkesterit ja sinfoniaorkesterit saavat yhä tasokkaampia hakijoita kotimaisista koulutuspoluista.
- Puhallinmusiikkitoiminta on avointa ja saavutettavaa kaikille – ilman esteitä, koko Suomessa.

Puhallinmusiikin strategia 2025–2035

Koordinaattoreina:

Suomen Puhallinorkesteriliitto (SPOL) ja Suomen musiikkioppilaitosten liitto (SML)

Visio 2035

- Puhallinmusiikki soi vahvana Suomessa – kouluissa, konserttisaleissa, kaduilla ja kansainvälisillä areenoilla.
- Orkestereiden määrä ja osaamistaso ovat kasvaneet, ja soittaminen on osa suomalaista arkea, koulupäivää ja kulttuurivienttiä.
- Myös suomalaiset ammattipuhallinorkesterit ja sinfoniaorkesterit saavat yhä tasokkaampia hakijoita kotimaisista koulutuspoluista.
- Puhallinmusiikkitoiminta on avointa ja saavutettavaa kaikille – ilman esteitä, koko Suomessa.

Missio

- Tukea ja kehittää suomalaista puhallinmusiikkia kokonaisvaltaisesti:
 - Rekrytoinnista huippuosaamiseen
 - Kasvatuksesta kulttuurivientiin
 - Painopiste nuoriso- ja aikuisorkestereissa, sekä yhteys ammattikenttään

1. Harrastajamäärien kasvu

- Valtakunnalliset rekrytointimallit oppilaitos- ja yhdistystasolla (näitä kerätty 2025 ja kerätään lisää)
- Ryhmäopetuksen laajentaminen ja koulukonserttien lisääminen
- Soittamisen ilo, saavutettavuus ja yhteisöllisyys kaikenikäisille
- Koulupäivään integroitu puhallinorkesterimalli: jokapäiväiset harjoitukset, opettaja vastaa koko soitinryhmästä + instrumenttiopettajat ryhmissä

2. Koulutuspolkujen vahvistaminen

- Yhteissoitto opetuksen ytimeen varhaisesta vaiheesta alkaen. Soitonopettajien koulutukseen sisällytettävä ryhmäopetusta ja kapellimestarikoulutusta
- Oppilaitoksissa tulee varmistaa, että orkesterijohtajilla on riittävä koulutus
- Kapellimestarikoulutuksen uudistaminen: uudenlainen koulutusmalli harrastajapuhallinorkestereiden johtamiseen, sisältää myös kuoronjohdon opintoja (tarvitaan monenlaisia tapoja opiskella lisää – lyhytkursseista varsinaisiin tutkintoihin)
- Moniosaajuus mahdollistaa työllistymisen

Tutkintopolut: Taiteen perusopetus → toinen aste → ammattikorkeakoulut → Sibelius-Akatemia

3. Huippuosaaminen

- Vaskiakatemia ja Puupuhallinakatemia keskiössä
- Nuoriso- ja junioriorkesterien systemaattinen kehittäminen (suunnitelmissa kansallinen nuorten sinfoninen puhallinorkesteri sekä puhallinorkesteri-ripari)
- Varusmiessoittokunta osana kansallista kehityspolkua
- Mestarikurssit: Crusell-viikko ja Lieksan vaskiviikko
- Ammattiin valmistavien oppilaitosten välinen yhteistyö
- Yhteys ammattikenttään: tavoitteena kasvattaa tulevia huippusoittajia ja johtajia myös suomalaisiin ammattipuhallin- ja sinfoniaorkestereihin (suunnitelmissa nuorten puhallinmestaruuskilpailut yhteistyössä ammattikentän kanssa)

4. Uusi musiikki ja kansainvälinen ulottuvuus

- Kotimaisten säveltäjien tukeminen
- Koulutusta sovittajille
- Yhteistilaukset orkestereiden ja oppilaitosten kesken
- Kansainvälinen yhteistyö: NOMU, WASBE, FinnBand, musiikkioppilaitosten verkostot

Tavoite

Rakentaa elinvoimainen ja saavutettava puhallinmusiikin ekosysteemi, jossa jokaisella on mahdollisuus soittaa, kehittyä ja osallistua – läpi elämän, harrastajasta huippuammattilaiseen.

Strategia tukee myös suomalaisen kulttuuriperinnön jatkuvuutta ja musiikillista omaleimaisuutta kansainvälisessä kontekstissa.

Strategian arviointi

Arviointi toteutetaan säännöllisesti, esim. 2 vuoden välein Puhallinpäivien yhteydessä (SPOL, SML ja kumppanit).

- Vuosittainen seuranta kerää pohjatietoa arvioinnin tueksi.

Vuosittain kerättävä data

- Puhallin- ja lyömäsoittajien sekä puhallinorkestereiden kokonaismäärä Suomessa
- Oppilaitosten puhallin- ja lyömäsoittajien opiskelijamäärät sekä hakijamäärät
- Suomalaisen ammattiopiskelijoiden määrä puhallin- ja lyömäsoittimissa sekä kapellimestarikoulutuksessa
- Suomalaisen puhallin- ja lyömäsoittajien voittamat orkesteripaikat (kotimaassa ja ulkomailla)

Mahdollisia lisämittareita

- **Ikäjakauma** (rekrytoinnin ja jatkuvuuden arviointiin)
- **Uuden ohjelmiston** määrä ja julkaisukanavat (kotimaiset säveltäjät, kustantajat)
- **Koulutettujen kapellimestarien** sijoittuminen ja työllistyminen
- **Kansainvälinen näkyvyys**: suomalaiset orkesterivierailut, kilpailumenestys, sävellystilaukset
- **Medianäkyvyys ja yleisöluvut** konserteissa, tapahtumissa ja verkossa

Lopuksi

Pienryhmän tavoitat:
marja.ikonen@mlimo.fi

- Miten juuri Sinä voisit viedä strategiaa käytäntöön?
- Osa toimenpiteistä voi olla pieniä ja osaan tarvitaan enemmän resursseja.
- Millaista tukea tai apua tarvittaisiin, että ideasi voisi toteutua?

Tiekartta 2025–2035

- **2025:** Rekrytointimallien pilotointi kouluverkostoissa, SPOLin koordinaatioresurssien vahvistaminen
- **2026:** Uudenlaisen kapellimestarikoulutuksen suunnittelu ja pilotti käyntiin; kuoronjohdon sisällyttäminen koulutussisältöihin
- **2027:** Puhallinpäivien pedagoginen laajennus; uudet koulutusmoduulit (yhteissoitto, johtaminen, moniosaajuus). Koulupäivän yhteydessä toimivien puhallinorkestereiden pilotointi.
- **2028–2029:** Valtakunnallisen näkyvän puhallinmusiikkitapahtuman toteuttaminen ja laajentaminen
- **2030:** Väliarviointi strategian edistymisestä
- **2032:** Vaskiakatemian ja puupuhallinakatemian toiminnan vakiinnuttaminen
- **2034:** Kansallisen puhallinmusiikkitapahtuman vakiinnuttaminen osaksi suomalaista kulttuurivuotta
- **2035:** Kokonaistarkastelu: strategian vaikutukset, jatkuvuus ja uusi visio

Puhallinsyksen valovoimaisin viikonloppu vietettiin Mikkeli

TEKSTI JA KUVAT MARIKA LINDSTEDT

Ruskatröötä 2025 järjestettiin Mikkeli 3.-5.10. Leirille osallistui yli 400 soittajaa, jotka harjoittelivat ja konsertoivat viidessä eritasoisessa orkesterissa. Orkestereita johtivat puhallinorkesterikapellimestareiden karkiosajat: **Anna-Maija Saari, Ville Koponen, Jukka Korhonen, Soila Takanen ja Ville Paakkunainen.**

Viikonlopun aikana nähtiin valtava kehityskaari jokaisen orkesterin osalta ja sunnuntain konsertissa konserttitalo Mikaelin Martti Talvela-salissa kuultiinkin toistaan upeampia teoksia, jokaisen orkesterin taitotaso huomioiden.

Eri-ikäiset ja erilaisella soittokokemuksella leirille saapuneet soittajat oli huomionnut myös tämän syksyn Ruskatröötän teemasäveltäjä, Varusmiessoittokunnan kapellimestari,

Sauli Saarinen. Saarisen kynästään loihittimia teoksia kantaesitettiin viikonlopun aikana peräti seitsemän. Ensimmäinen kantaesitys kuultiin perjantaina Mikkelin keskustassa kauppakeskus Stellan Tähtitorilla järjestetyssä Alkusoitto-konsertissa. Konsertissa esiintyivät Mikkelin musiikkiopiston rumpuryhmä **Arttu Kivekkään** johdolla, vaskikvartetti **Lauri Ronimuksen** johdolla sekä Mikkeli Winds-puhallinorkesteri **Jukka Korhosen** johdolla. Mikkeli Windsin monipuoliseen ohjelmistoon kuului myös Saarisen kantaesitetty sävellys *A Fortunate Quest*. Saariselkekin yllätyksenä ohjelmistosta löytyi myös hänen tekemänsä vauhdikas sovitus *Muhjola*.

A Fortunate Questin lisäksi viikonlopun aikana kuultiin Saarisen Ruskatröötän säveltämänä kantaesityksenä *Suomalainen sotilasmusiikkifan-*

tasia, mikä kuultiin perjantaina leirin avajaiskonsertissa Ilmavoimien big bandin tulkitsemana. Big bandin iltakonsertti, solisti **Iina Salinin** kera, avasi leirin juhlavasti.

Viikonlopun ohjelmaan mahtui paljon harjoitustunteja, hyvää ruokaa ja kioskin herkkuja. Vapaa-ajan ohjelmaa leiriläisille järjestivät Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulun ja Paukkulan Nuorisopiston opiskelijat. Nuorempien ohjelmassa on ulkopelejä ja -leikkejä, kasvomaalusta, lautapelejä, elokuvia ja tietenkin leiridisco. Varttuneemmille leiriläisille tarjoutui mahdollisuus rentouttavaan äänimaljarentoutukseen.

Leiri huipentui sunnuntaina Mikaelin päätöskonserttiin, missä leiriläiset ja muu yleisö saivat nauttia jättiorkesterien esityksistä.

Sunnuntain konsertissa kantaesitetyt Sauli Saarisen säveltämät teokset olivat:

E-orkesterin Moi!

D-orkesterin Do-Re-Mi-Fa-So So So!

C-orkesterin Peeling Potatoes for the Caliph

B-orkesterin Sea Fortress

A-orkesterin Northern Scenes

Saarinen arvioi, että vaativinta sävellyksen luominen oli E-orkesterille, sillä nämä soittajat hallitsevat vain rajallisen määrän ääniä instrumentillaan. Saarisen teokset olivat tarinallisesti sävelkuvia, nuoremmille soittajille ”popimpaa” soitettavaa ja vanhemmille soittajille sinfonisempaan musiikkia. Kaikki hänen teokset otettiin leiriorkestereissa innolla vastaan, ja säveltäjä oli taidokkaasti huomionnut jokaisen orkesterin tai-

totasoa vastanneet mahdollisuudet ja odotukset.

Mikkelin musiikkiopisto kiittää kapellimestareita: Anna-Maija Saarta, Ville Koposta, Jukka Korhosta, Soila Takasta ja Ville Paakkunaista sekä lukematonta määrää tukijoita ja tallekoolaisia, joiden avulla leiri pystyttiin järjestämään.

Kiitos Mikkelin musiikkiopiston puhaltajien vanhempainyhdistyksen Tööttää ry:lle valtavasta työpanoksesta ja sitoutumisesta leirin järjestelyihin! Kiitos leiriorganisaatiossa mukana olleille Mikkelin musiikkiopiston puhallin- ja rytmimusiikkiopiston opettajille, leiriläisille ja kotijoukoille! Kiitos jokaiselle, joka oli mukana leirillä!

Mikkelin musiikkiopiston Venla (lyömäsoittimet) ja Vilja (klarineti) soittivat leirin E-orkesterissa. Tyttöjen mielestä parasta leirillä on kioskia ja soittaminen.

Marja Ikonen sekä Sauli Saarinen

Nuoret puhallinorkesterissa – mitä he tarvitsevat viihtyäkseen?

TEKSTI HEDVIG MONTGOMERY SUOMENNOS JA TOIMITUS: PUHALLINMUSIIKKI.FI

Mikä saa nuoren pysymään puhallinorkesterissa, valitsemaan musiikin välineeksi kehittyä ja ilmaista itseään? Vastaus löytyy kolmesta tekijästä: itse musiikista, opetukselta ja siitä ympäristöstä, jonka aikuiset rakentavat. Kaikkien näiden on mukauduttava lapsen ja nuoren kehitysvaiheisiin. Kun ymmärrämme kehitystä paremmin, osaamme sovitaa yhteen musiikin, harjoittelun ja yhteisön — ja näin vahvistaa polun harrastuksen ensiaskeleista aikuisuuteen.

Musiikki muovaa aivoja

Aivot ovat verkosto hermosoluja, jotka oppimisen ja kypsymisen myötä kytkeytyvät yhä tiiviimmin toisiinsa. Mitä enemmän yhteyksiä syntyy, sitä monipuolisempaa toimintaa voi tapahtua. Musiikki on yksi nopeimmista tavoista rakentaa näitä yhteyksiä: soittaminen (tai tanssi, tai vaikkapa lipputemppuharjoittelu) aktivoi samaan aikaan näön ja kuulon, motoriikan, tunteet sekä ohjeiden seuraamisen.

Soittimen opettelu kehittää aivoja kaikissa ikävaiheissa, mutta erityisen selvästi alakoulussa. Se kantaa mukanaan myönteisiä sivuvaikutuksia: tunteiden säätely vahvistuu, keskittyminen terävöityy ja empatia kasvaa. Puhallinorkesterissa lapsi oppii kuuntelemaan ja ottamaan ohjeita myös monimutkaisissa tilanteissa — musiikki on hänelle paljon enemmän kuin vain “kaunista”.

Silti musiikkia ei tule opiskella pelkän hyödyn vuoksi. Sen täytyy tuottaa iloa ja koskettaa taiteena sekä kulttuuriperintönä. Musiikin on myös puhuteltava lasten ja nuorten unelmia, sillä unelmat ovat sisäisen motivaation polttoaine. Ne eivät kuitenkaan toteudu hetkessä: klarinetin nostaminen ei vielä vie Bojarien marssiin (Johan Halvorsen). Parhaimmillaan pedagogiikka pitää unelman elossa ja näyttää tien sinne askel askeleelta — ensimmäisestä itse tuotetusta äänestä yhä vaativampiin teoksiin.

Mitä 6–16 vuoden iässä tapahtuu?

Kymmenen koulun vuotta on valtava kehityskaari, jossa lapsi kasvaa persoonaksi. Taustalla vaikuttavat aivojen kypsyminen ja se, miten ympäristö tätä muutosta tukee.

* 7–8 v. Toiminta ja ajattelu yhdistyvät: lapsi alkaa pohtia tekemistään ja tarkastella itseään ulkopuolelta, vertailla itseään ikätovereihin. Tämä on tietoisien oppimisen perusedellytys.

* 8–12 v. Aivot ovat “avoimena ikkunana”: oppiminen käy poikkeuksellisen helposti. Tunteiden säätely kehittyy — 8-vuotias murtuu helposti pettymyksestä, 10-vuotias osaa jo peittää tunteitaan.

* noin 13 v. Itsetietoisuus lisääntyy, ja esiintymisjännitys tai ujous voi puhjeta uutena ilmiönä. Kokemus, että “kaikki ei ole vielä valmista näytettäväksi”, on hyvin todellinen.

Sosiaalinen kehitys kulkee rinnalla. 8-vuotiaalle riittää yhdessä tekeminen, 10-vuotias etsii sydänystävää, yläkoululainen luotettavaa uskottua. Ystävyyssuhteet muotoutuvat ja vaihtuvat, eivätkä aina ilman kipua. Siksi harrastukset ovat tärkeitä: puhallinorkesteri tarjoaa toisenlaisen dynamiikan, paikan löytää uusia puolia itsestään ja uusia ystäviä — myös heille, joille “se oma tyyppi” ei löydy helposti luokasta.

Murrosikä kuin crescendo

Puberteetti hiipii ensin hajamielisyysytenä ja saamattomuutena, ja sitten muuttaa kaiken: hormonit käynnistyvät, keho kasvaa, mieli kyseenalaistaa vanhempien maailman ja etsii “jotain parempaa”. Uhon takana on usein epävarmuutta ja uupumusta. Kehon muutos ja seksuaalisuuden herääminen tekevät omasta kehosta vaikean “kohteen”. Siinä missä pienempää lasta voi vielä ohjata kosketuksella, murrosikäiselle se voi olla loukkaavaa — sanat toimivat paremmin. Väärin luettu kontakti voi rikkoa luottamusta pitkäksi aikaa.

Juuri tässä vaiheessa moni lopettaa harrastuksia. Silti jatkaminen olisi aivojen kehityksen kannalta ratkaisevaa: aktiivinen oppiminen jättää pysyviä “jälkiä”. Liiallinen paine tai pakko taas lukitsee nuoren vastarintaan. Tasapaino — rohkaus ilman pakkoa — on kapellimestarille ja ohjaajille jokapäiväinen taitolaji. Kun nuoret pysyvät puhallinorkesterissa, hyöty on moninkertainen: nuori kehittyy, nuoremmat saavat esikuvia ja yhteisö vahvistuu.

Oppimisen kaksi peruspilaria: turvallisuus ja stimulaatio

1.Turvallisuus. Pelko estää oppimisen. Ankaruus tai kiusaamisen pelko lamauttaa. Aikuisen — kapellimestarin, opettajan, ohjaajan — tulee olla rauhallinen, ennakoitava ja luotettava. Oman tunnekuorman hallinta on aikuiselle ammattitaitoa, sillä epävakaa käytös pelottaa lapsia.

2.Stimulaatio. Uutta tietoa ja taitoa viedään eteenpäin siitä, mitä lapsi

juuri nyt osaa — aina pykälän verran vaativampaan. Oppiminen rakentuu tutun päälle. Halua oppia on, kun olosuhteet tekevät oppimisesta mielekkään.

Side lapseen ja nuoreen

Turvallisuus ja stimulaatio syntyvät suhteesta aikuisen ja lapsen/nuoren välillä. Tässä siteessä on kolme säiettä:

* Turvallisuus: aikuinen on hallinnassa ja läsnä, tukena silloin kun on vaikeaa.

* Yhteenkuuluvuus: “Täällä on tilaa juuri tällaiselle kuin minä — ja kaltaisiani on muitakin.”

* Ymmärrys: tunteet ja ponnistelu tulevat nähdyiksi ja otetuiksi todesta.

Puhallinorkesterissa tämä näkyy käytännössä: jokaiselle on paikka ja soitin, kaikille löytyy esiintymistilaisuuksia, yhtenäinen puku tai huivi rakentaa me-henkeä. Yksilö kohdataan vakavasti, samalla kun yhteisön kulttuuria vaalitaan tietoisesti.

Miten 13-vuotiaat pidetään mukana?

* Laadukas, johdonmukainen opetus varhaisvuosina. Kun nuori kokee osaavansa jo ennen puberteettia, sitoutuminen vahvistuu.

* Projektiviikonloput ja kesäkurssit. Intensiteetti tuottaa näkyvän harpauksen, jonka nuori itsekin tunnistaa — ja se innostaa.

* Ohjelmiston uudistaminen. Vähän vaativammat teokset, uudet elementit ja edistyneemmille omat stemmat pitävät mielenkiintoa yllä.

* Uudet vastuut. Nuorempien auttaminen, musiikinteorian syventämi-

nen tai kapellimestarikokeilut osoittavat, että nuoresta kasvaa yhteisön täysivaltainen jäsen.

* Palaute ja kannustus. Onnistumiset nostetaan esiin — joskus riittää olkapään kevyt taputus: “Kuulin, mitä soitit, ja teit vaikutuksen.”

Näköalan piirtäminen nuorelle

Nuoruus on kaikkia koskeva kriisi. Silloin ratkaisee, onko ympärillä aikuinen, joka näkee ja hyväksyy — kapellimestari, opettaja, harastusohjaaja. Se ei tarkoita kaiken sallimista, vaan oikeaa johtajuutta ja rohkaisua. Myöhästyneelle voi sanoa: “Hienoa, että pääsit paikalle — odotin tätä harjoitusta kanssasi.” Jos läksyt tai harjoitus ei suju, annetaan silti kokemus soittamisen ilosta. Näin syntyy toivoa ja halua yrittää uudelleen. Harva nuori on täysin itseohjautuva; useimmat tarvitsevat aikuisen kannustusta. Joillakin se löytyy kotoa, toisilla puhallinorkesterista — joskus juuri sinä olet se aikuinen, jota nuori tarvitsee.

Mahdollisuus soittaa pienemmissä kokoonpanoissa ikätovereiden ja vanhempien kanssa antaa tunteen, että olen matkalla kohti jotakin suurempaa — en vain “se vanhempi, joka

roikkuu pienempien mukana”. Ja jos nuori päättää lopettaa, yhteyttä kannattaa silti pitää: paluu on usein mahdollinen, kun kynnys pidetään matalana.

Lopuksi: puhallinorkesteri vasta-lääkkeenä ulkopuolisuudelle

Yhteiskunta tarvitsee asioita, joiden äärelle kokoonnutaan ja jotka tuovat kauneutta arkeen. Kun lapset oppivat musisoimaan, he oppivat myös yhteisöstä — rakentamaan yhteenkuuluvuutta jakolinjojen sijaan. Puhallinorkesteri on ehkä tärkeämpi kuin koskaan ajassa, jossa ulkopuolisuuden ja riittämättömyyden tunne kalvaa monia. Täällä jokaisella äänellä on merkitys — ja joskus yhteisen pizza konsertin jälkeen kertoo enemmän kuin tuhat sanaa.

Ehkä emme tarvitse niinkään lisää psykologeja, vaan lisää kapellimestareita ja soittajia. Jokaisen johtajan, vapaaehtoisen, kapellimestarin ja opettajan työ ulottuu jokaiseen lapseen — ja sillä on väliä. Yksilölle, ja tälle yhteisölle, jota rakennamme yhdessä.

Julkaistu alunperin: Norges Musikkorps Forbund 2023.

Helsingin poliisisoittokunnan ja Sibelius-Akatemian yhteistyö

TEKSTI SOLE TERÄSTÖ KUVAT TOMMI LEVY (PÄÄAUKEAMA)

Helsingin poliisisoittokunnan ja Sibelius-Akatemian yhteistyö tarjoaa nuorille muusikoille ainutlaatuisen oppimisareenan Tulevaisuuden Mestarilaulajat -konsertissa Järvenpäässä 24.10.

Helsingin poliisisoittokunta on paljon enemmän kuin orkesteri – se on silta viranomaistoiminnan, taiteen ja nuorten tulevaisuuden välillä.

Orkesteri tunnetaan ennen kaikkea lasten ja nuorten parissa tehtävästä valistustyöstään, mutta sillä on myös merkittävä rooli suomalaisen musiikkielämän keskiössä. Pitkäjänteinen ja monipuolinen yhteistyö Taideyliopiston Sibelius-Akatemian kanssa on yksi keskeisistä tavoista, joilla poliisisoittokunta tukee ja kouluttaa uutta muusikkosukupolvea.

Yhteistyö, joka kasvattaa tulevaisuuden muusikoita

Ylikapellimestari Sami Ruusuvuoren mukaan yhteistyö Sibelius-Akatemian kanssa on äärimmäisen arvokasta, sillä se tarjoaa opiskelijoille ainutlaatuisen mahdollisuuden työskennellä ammattimuusikoiden kanssa.

– Yhteistyön muodot elävät vuosittain: tänä vuonna mukana ovat laulajat, ensi vuonna säveltäjät. Omilta opiskeluajoiltani muistan, kuinka tärkeää on saada työskennellä oikean orkesterin kanssa – se avaa aivan uusia näkökulmia musiikin tekemiseen, Ruusuvuori kertoo.

Myös Sibelius-Akatemian laulun professori Petteri Salomaa korostaa yhteistyön merkitystä opiskelijoiden näkökulmasta. Hänen mukaansa Helsingin poliisisoittokunnan kanssa työskentely on tarjonnut laulunopiskelijoille hienon mahdollisuuden laajentaa osaamistaan ja kohdata uudenlaista yleisöä. – Tänäkin vuonna useampi lahjakas nuori lau-

laja pääsee kokemaan erilaisia haasteita ja oppimisen hetkiä ammattiorkesterin ja puhallinkapellimestariopiskelijoiden kanssa. Järvenpään kulttuurimiljöössä järjestettävä konsertti innostaa nuoria taiteilijoita esittelemään taitojaan monipuolisen ohjelman parissa, Salomaa kertoo.

Pitkäjänteistä kumppanuutta ja uusia kokemuksia

Puhallinkapellimestariluokan lehtori Petri Komulainen toteaa, että Helsingin poliisisoittokunnan ja Sibelius-Akatemian yhteistyö on ollut hedelmällistä ja pitkäjänteistä. – Viimeisten kymmenen vuoden aikana puhallinorkesterinjohto, poli-

sisoittokunta ja Sibelius-Akatemian eri koulutusohjelmat ovat yhdistäneet voimansa useaan otteeseen. Yhteistyö on tuonut yhteen solistit, sävellyksen opiskelijat ja kapellimestarit, jotka ovat päässeet toimimaan assistentteina orkesterin harjoituksissa. *Tulevaisuuden Mestarilaulajat-konserttikokonaisuus* tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden työskennellä ammattimuusikoiden ja lahjakkaiden laulajien kanssa. Järvenpää-talon konserttisali tarjoaa upeat puitteet tälle riemastuttavalle ja laulumusiikin eri tyylejä esittelevälle konserttiproduktiolle.

Ammattiorkesteri – oppimisen korvaamaton väline

Matka musiikinopiskelijasta hui-
pulle on pitkä ja vaativa. Pelkkä tek-
ninen taituruus ei riitä – tarvitaan sy-
vällistä ymmärrystä musiikin koko-
naisuudesta, yhteisöllisyyttä ja kykyä
kommunikoida orkesterin kanssa. Siksi on välttämätöntä, että opiskeli-
joilla on mahdollisuus työskennellä
todellisen ammattiorkesterin kans-
sa jo ennen varsinaista uraa.

Mikään tekoäly tai tekninen rat-
kaisu ei voi korvata todellista harjoit-
us- ja konserttitilannetta. Suomes-
sa on pitkään ymmärretty tämä, eri-
tyisesti kapellimestarilegenda **Jorma
Panulan** johdolla: huippumuusikoi-
den ja kapellimestarien kouluttami-
nen vaatii oikean orkesterin.

Kommunikointi orkesterin kans-
sa on paljon muutakin kuin sanoja
tai tekniikkaa – se on kokonaisval-
taista yhteyden rakentamista elä-
vän, hengittävän organismiin ver-
rattavan yhteisön kanssa. Tämä yh-
teys ja sen luominen ovat avainase-

massa, kun tavoitellaan todellista
yhteismusisoinnin huippuelämystä.

Nuoret kapellimestarit äänessä

Kapellimestariopiskelija ja sävel-
tāja **Robert Ruohola** kertoo, että juu-
ri Helsingin poliisisoittokunta oli
hänen porttinsa puhallinorkeste-
rien maailmaan. Hän kirjoitti en-
simmäisen puhallinorkesteriteok-
sen opiskellessaan sävellysluokalla
juuri tälle orkesterille. Tällä kertaa
hän palaa orkesterin eteen kapelli-
mestarin roolissa, ja yhteistyö hui-
pentuu lokakuussa 2026 Temppeli-
aukion kirkossa pidettävään kapel-
limestaridiplomikonserttiin.

Myös kapellimestariopiskelija **Ilk-
ka Aunu** kuvaa kokemuksiin lämpi-
mästi. Hänen mukaansa poliisisoit-
tokunnan kanssa työskentelyssä yh-
distyvät rohkeat ja avarakatseiset pro-
jektit uuden musiikin parissa sekä
tinkimätön klassikkoteosten yksi-
tyiskohtien hiominen. – Olen pääs-
syt kantaesittämään kolme laajaa ny-

Helsingin poliisisoittokunta

Suomen poliisin edustusorkesteri

Perustettu 1947

Kokoonpano: sinfoninen puhallinorkesteri, 43
muusikkoa

Ylikapellimestari: Sami Ruusuvuori

Intendentti: Lassi Ikäheimo

Orkesteri edustaa poliisia kotimaassa ja ulko-
mailla. Se tilaa ja kantaesittää uutta musiikkia
sekä taltioi suomalaista puhallinmusiikkia.

Rikosten ennaltaehkäisyä tukevat koulupolii-
sikonsertit, joissa käsitellään eri ikäryhmille
suunnattuja teemoja kuten

– hätänumeroon soittaminen

– kiusaaminen

– liikennekäyttäytyminen

– päihteet

– seksuaalinen itsemääräämisoikeus

– sosiaalinen media

– väkivalta ja rikosseuraamukset

Vuonna 2024 Helsingin poliisisoittokunta ta-
voitti yhteensä 67 900 kuulijaa.

Sibeliusakatemia

Sibelius-Akatemia on yksi Taideyliopiston kol-
mesta akatemiasta.

Kansainvälisesti arvostettu, perustettu jo
vuonna 1882.

Opiskelijoita noin 1 400, opettajia noin 500
(Suomesta ja maailmalta). uniarts.fi

kymusiikkiteosta poliisisoittokun-
nan kanssa, ja samalla työskentele-
mään mestariteosten, kuten Musor-
gskin *Näyttelykuvien* ja Sibeliuksen
Cassazonen, parissa, Aunu kertoo.

Aunu vertaa työskentelyä kuvan-
veistoon: ensin hahmotellaan teok-
sen karkea muoto ja sitten hiotaan
yksityiskohtia yhä tarkemmin. – Am-
mattiorkesterin kanssa työskentely
on nopeaa ja määrätietoista – kaikki
etenee saumattomasti, ja yhteisölli-
nen henki on vahva. Musiikkia teh-
dään pieteetillä, mutta aina pilke sil-
mäkulmassa. Helsingin poliisisoitto-
kunnan toimintaa seurattessa häm-
mästyä kerta toisensa jälkeen, kuin-
ka monipuolisia projekteja orkesteri
toteuttaa, Aunu toteaa.

Kapellimestariopiskelija ja säveltäjä
Robert Ruohola

Oivalluksia orkesterikouluista osa 1. Mennään koululle

TEKSTI JA KUVAT HANNA-MARI LEHTONEN

Riihimäen Eteläisen koulun 5. musiikkiluokan orkesteri soitti koulun juhluvuonna
2023 Itsenäisyyspäivän juhlassa Hanna-Marin juuri kyseistä tilaisuutta varten säveltämän
fanfaarin. Riihimäen Eteläisen koulun 5. musiikkiluokan orkesteri soitti koulun juhluvuonna
2023 Itsenäisyyspäivän juhlassa Hanna-Marin juuri kyseistä tilaisuutta varten säveltämän

**Puhallinorkesteriliiton
syyskokouspäivänä
esiteltiin Puhallinmusiikin
strategia 2025–2035, jossa
ensimmäiseksi strategiseksi
painopisteesi nimettiin
harrastajamäärien
kasvattaminen. Tähän
yhtenä toimenpide-
ehdotuksena esitettiin
koulupäivään integroitua
puhallinorkesterimallia eli niin
kutsuttu orkesterikoulua. Mitä
se orkesterikoulu tarkoittaa
ja miten sille voi luoda
onnistumisen edellytyksiä?**

“Orkesterikoulu” on nykyään äärimmäisen monimuotoinen ja monitahoinen käsite, jolle ei vielä ole muodostunut selkeää määritelmää. Erilaisia tapoja sen toteuttamiseen on kokeiltu eri puolilla Suomea. Käsitteenä se voi tarkoittaa mitä tahansa ryhmäopetuspohjaisen opetustavan yleisnimikkeen ja peruskoulujen opetussuunnitelmiin ja oppitunteihin integroidun opetuksen väliltä. Rajataan orkesterikoulu-käsite tässä artikkelissa tarkoittamaan strategiassa mainittua kouluille vietävää puhallinorkesterimallia.

Minkälaista toimintaa

Aluksi pitää pohtia, minkälaista toimintaa halutaan tarjota. Halutaanko toiminnasta luoda iloinen harrastushetki vai virallinen osa perusopetuksen tarjoamaa yleissivistystä? Orkesterin opettaminen koululla voi saada monia muotoja sen mukaan, lähteekö tarve orkesterille koulusta itsestään vai paikallisten musiikki-toimijoiden toiveesta.

Orkesterikulttuurin voi perusopetuksessa rakentaa luonnolliseksi osaksi musiikkiluokkien toimintaa. Tästä hyviä esimerkkejä on muun

muassa Kuopiossa, jossa jopa kolmella eri koululla orkesteri on luonnollinen osa perusopetusta. Opetuksen integroimista opetukseen helpottaa, jos osa orkesterin opettajista on koulun vakituista henkilöstöä.

Kouluyhteisön ulkopuolella yhteistyö on helpoimmillaan sitä, että opetusta haluaa järjestää joku taho, jolle koulu antaa tiloja käyttöönsä maksutta. Vaikka yhteistyö harvoin on enää näin yksinkertaista, on tämäkin malli yksinkertaisuudessaan toiminut. Peruskoulun ulkopuolisen, koululla olevan orkesteriopetuksen järjestämiselle ei oikeastaan ole järjestäjän suhteen rajoituksia. Opetuksen järjestäjästä riippuu opetukseen liittyvät resurssit (resursseista lisää tulevilla kirjoituksissa). Opetuksen viemisessä koululle tärkeintä on siis löytää orkesteriopetukseen ja opetustarvikkeiden säilytykseen soveltuvat tilat.

Tilat ja tarvikkeet

Orkesterihan voi soittaa missä vaan, senhän me olemme kaikilla erikoisilla soittokeikoilla huomanneet. On kuitenkin orkesteriopetukselle eduksi, että tilat tukevat oppimista. Oppimista tukee tilan muunneltavuus, monipuolisuus, ergonomisuus ja viihtyisyys. Tavallinen koululuokka ei ole ihanteellisin, muttei sitä ole myöskään suuri palloiluhalli.

Ihanteellinen tila olisi tilavuudeltaan keskisuuri, lähtökohtaisesti huonekaluista vapaa (minimi roudaus) ja akustoituu sali, jossa tuolit ovat samassa tilassa säilytyksessä, katto hieman korkeammalla, hyvä valaistus ja sopiva lämpötila, muutamia ominaisuuksia mainitakseni. Lisäksi tilassa olisi hyvä olla myös valkotaulu tai älytaulu sekä äänentoistolaitteet. Ihanteellisinta olisi orkesteriopetukseen erityisesti suunniteltu opetustila, jossa voisi olla myös sisustuksena opetusta tukevia oppimateriaaleja. Hyvässä lykyssä koululla on hy-

vin varusteltu musiikkiluokka, jossa on orkesterille sopivia, akustoituu seinäelementtejä ja bonuksena lupa käyttää koulun rumpusetiä.

Koululla vai koulussa

Usein keskusteluissa tulee ilmi, että kulttuuri pitää viedä sinne, missä ihmiset ovat. Lapset ja nuoret ovat kouluilla, joten orkesteriopetus kannattaa viedä kouluun. Tai koululle?

Siinä, onko opetus koulussa vai koululla, onkin merkittävä ero. Koulussa eli osana perusopetusta, kun opetuksen takana on opetussuunnitelmat ja perusopetuslaki, on opetuksen ja osallistumisen raamit helpompi määrittää ja oppilaiden sekä huoltajien ne myös helpompi hahmottaa. Tämä myös osaltaan auttaa opetukseen sitouttamista: kun laki velvoittaa koulun toimintaan osallistumisen, ei siinä ole paljonkaan ihmeteltävää. Opetus on helppo sijoittaa oppituntien lomaan ja oppiaine voidaan sisällyttää lukujärjestykseen musiikin hyötyjä hyödyntäen.

Koululla oppituntien perään orkesteria pidettäessä on kyseessä harrastus. Harrastuksiin perheet suhtautuvat lukuisilla erilaisilla tavoilla. Koulupäivän perään tai koulussa viimeisillä oppitunneilla oppilaiden päivän aivokapasiteetti alkaa olla jo melkoisen kulutettu, joten uuden ja sangen haastavan asian oppimiselle se ei ole ideaali ajankohta. Mutta ehkä oppilaat saa helpommin jämmään kouluun kuin tulemaan vaikka illalla musiikkiopistolle?

Koti ja koulu

Helppoa on tavoittaa lapsi koulusta ja saada hänet soitinkokeilussa innostumaan soittimista ja jopa soittamisesta. Vaan sen innostuksen pysymiseen tarvitaan kodin kannustus ja tuki. Karusti yleistäen, kodeissa ei

ole paljoakaan tietoa musiikin harrastamisesta eikä varsinkaan puhallinsoittimista. Huoltajien tavoittaminen tässä vaiheessa on haastavaa, jos orkesteri ei liity koulupäiviin.

Kodin ja orkesterin yhteistyö on tärkeä osa orkesterin onnistumisen edellytyksiä luotaessa. Perinteiset keinot, kuten vanhempainilat ja toimivat viestintäkanavat ovat hyvä alku. Toiminnan tavoitteista on hyvä viestiä avoimesti. Vanhempia kannattaa kutsua mukaan kuulemaan, seuraamaan ja tukemaan toimintaa. Parhain yhteys ja pohja toiminnan tukemiseen rakentuu näin luottamuksen varaan. Harrastajaryhmien huoltajille voi tarvittaessa luoda omat roolit osana orkesteriyhteisöä.

Orkesterin ja koulun symbioosi

Kouluyhteisön ulkopuolisena opettajana on hyvä luoda hyvät verkostot

koulun sisälle siitä huolimatta, onko opetus osa perusopetusta tai ei. Hyvä ja keskusteleva toimintakulttuuri tukee yhteistyötä. Osallistuminen koulun juhliin ja tapahtumiin lisää orkesteritoiminnan näkyvyyttä ja lisää samalla tietoisuutta puhallinorkesterin soittimista.

Yhdysvalloissa orkesteriopetus on päivittäinen osa lähes jokaisen koulun arkea. Norjassa kouluorkestereita on noin 800. Samaan pääseminen olisi Suomessakin ihanteellista. Puhaltimet kuuluisivat jokaisen suomalaisen elämään ja harrastajamäärät olisivat pian huipussaan syntyvyyden laskusta huolimatta. Kouluorkesterikulttuurin rakentaminen on hidasta ja onnistuakseen se tulee rakentaa koulu kerrallaan.

Tutustu puhallinmusiikin strategiaan www.puhallinmusiikki.fi -sivustolla.

TEKSTI JA KANSIKUVA JARKKO JUNNILA

Lapin VPK:n soittokunta 60 vuotta

Suomessa on 700 sopimuspalokuntaa, mutta vain 20 palokuntien soittokuntaa. 60-vuotias Rauman Lapin VPK:n soittokunta on yksi harvoista.

Juhlakonsertissa parhaita paloja vuosien varrelta

Rauman Lapissa toimiva paikallisen vpk:n soittokunta on monella tavalla ainutlaatuinen orkesteri. Sen riveistä löytyy jopa kolmannen polven soittajia, se on yksi Suomen harvinaisista palokuntien soitto-kunnista ja se ajaa vaikka paloautot ulos harjoitusten tieltä, jotta kaikki soittajat mahtuvat sisään treenaamaan.

Juhlakonsertissa 12.10.2025 orkesterin omat soittajat olivat parrasvaloissa, vaikka vuosien saatossa soittokunnan vieraana on ollut varsin nimekkäitä solisteja. Konsertissa kuullun uuden version *Satakunnan laulusta* jälkeen joku loihelautsumaan, että lappilaiset esittävät sen seuraavaksi tilaisuudessa, jossa ensimmäinen Raumalla rakennettava amerikkalainen jäänmurtaja lasketaan vesille.

60-vuotisjuhlakonsertti Lapin palloiluhallissa oli komeaa kuultavaa. Konsertti aloitettiin Michael Korbin ja Uli Roeverin säveltämällä ja Lassi Ikäheimon sovittamalla kappaleella *Highland Cathedral*. Lähinnä säkkipillikappaleena tunnettu ja häälaulunakin suosittu kappale taipui loistavasti torville. Paitsi rugby-otteluiden tunnusmusiikkina kappale muistetaan erityisesti elokuvasta Neljät häät ja hautajaiset.

Armas Järnefeltin säveltämä ja Pentti Lasasen sovittama *Berceuse*, tutummin *Kehtolaulu*, hiljensi yleisön täydellisesti. Esityksen kruunasi **Mauno Mattilan** tuuba samoin kuin **Markus Vatkan** baritonitorvi *Romanssissa oopperasta Pohjanneiti*. Näin surumielisiä kaikki Lapis-
sa esitetyt kappaleet eivät sentään olleet. Jopa oman maakunnan *Satakunnan lauluun* oli saatu uutta poljentoa **Jani Jokisen** sovitettua sen uudelleen. Sovitus oli tilattu kiu-kaislaiselta Jokiselta tähän konsert-

tiin ja joku arveli, että lappilaiset tulevat soittamaan tämän uuden version pömminvarmasti Raumalla valmistuvan ensimmäisen amerikkalaisen jäänmurtajan vesillelaskutilaisuudessa. Toivottavasti yleisön joukossa oli joku Rauma Marine Constructionsin päällikkö ja torvimusiikin ystävä. Ainakin suurimmalla osalla kuuntelijoista oli suut messingillä esityksen aikana. Vähän epätavallista täällä Satakunnassa, jossa maakuntalaulua lauletaan melkein kuin virttä kirkossa.

Toinen puoliaika aloitettiin Vöyrin poikien *Bara bada bastulla*, jota salintäyteinen yleisö odotti melkeinpä jännityksellä. Kuinkahan se taipuu torville Lapissa? Ja hyvinhän se taipui. Ei hävinnyt esitys esim. Pirkanmaan musiikkiopiston puhaltajien tulkinnalle, jonka satuin taannoin kuulemaan. Soitinnus Raine Ampujan. Heräsi taas korvamato uuteen elämään...

Edellä mainittujen kappaleiden lisäksi Lapis-
sa kuultiin Karl Pfortnerin *Posaunen Im ¾ Takt*, Porter Steelen *High Society*, trad.säv. *The Lonesome Road*, Alexander Goedicken *Concert Etude*, Op 49, Valto Laitisen *Kun syksy saapuu Helsinkiin*, John Da Venportin ja Eddie Cooleyn *Fever*, Rudi Seifert-Kressbronnin *Schiff ahoi*, Hoagy Carmichaelin *Stardust* ja Maurice Whiten, Al Mckayn ja Allee Willisin jazzahtava *September*. Kahta kappaletta lukuun ottamatta kaikki olivat palo-
ja vuosien varrelta, kuten jo käsiohjelmassa luvattiin.

Lapin VPK:n soittokunnalla on nykyisin kapellimestareita jopa kaksin kappalein, Heille molemmille lokakuinen konsertti oli todellinen sprinttisuoritus. Jos Essi Nurminen ei johtanut orkesteria, hän soitti trumpettia. Toinen kapellimestari, Joni

Ristikankare, puolestaan liittyi saksofonistien joukkoon Nurmisen johtaessa bändiä. Nuorista kapellimestareista on kuoriutunut entistä rennompia tahtipuikon heiluttajia. Alkujännitys alkaa ilmeisesti olla kummaltakin ohi.

”Meiltäkin löytyy kolme soittajaa”

Lapin VPK:n soittokunnan ensiesiintyminen tapahtui itsenäisyyspäivänä 1965. Kun orkesteria alettiin koota, **Aimo Mattila** lupasi yksikantaan: -Kyllä meiltäkin kolme soittajaa löytyy! Ja näin myös tapahtui. Aimo Mattilan lisäksi soittajiksi lupautuivat pojat **Eero** ja Mauno. Heistä jälkimmäinen eli Mauno Mattila toimi soittokunnan kapellimestarina lähes 40 vuotta. Sotilassoittaja taustan omaava Manu luovutti valtiokansavirallisesti seuraajilleen tässä lokakuisessa juhlakonsertissa, Seuraajat toki olivat treenanneet kapellimestarin tointa tovin jo tätä ennen. Syksyyn 1967 mennessä soittokunnan vahvuus oli kaksinkertaistunut ja soitinvalikoima täydentynyt saksofoneilla ja klarineteilla. Huilut tulivat mukaan 1980-luvun alkupuolella. Kontrabasso on viimeisin soitin.

Uusista kapellimestareista Essi Nurminen on Euran tyttöjä ja musiikkipedagogi Jyväskylän ammattikorkeakoulusta. Lapin VPK:n soittokunnassa Essi aloitti vuonna 2022 soittamaan trumpetti. Nykyinen työpaikka on Huittisten musiikkiopisto. Joni Ristikankare puolestaan on Kaarinan poikia, mutta asuu nyt Eurassa. Hän aloitti musisoinnin rummuilla, mutta vaihtoi soittimen sittemmin saksofoniin. Myöhemmin mukaan tulivat huilu ja klarinetti. Joulukuussa 2024 Joni valmistui musiikkipedagogiksi Centria-ammattikorkeakoulusta Kokkolasta ja opettaa nyt puupuhaltimia Eurajoen

Nuorisosoittokunnassa. Lapis-
sa Joni debytoi Essin tavoin vuonna 2022.

Suomen Puhalliorkesteriliitto muisti juhlakonsertissa Mauno Mattilaa vaakunatelineellä sekä **Tomi Virtasta** (saksofoni) kultaisella ansiomerkillä ja **Henrik Jänkävääraa** (trumpetti) hopeisella ansiomerkillä. Kaiken menestyksen ja maineen keskellä Lapin VPK:n soittajilla on yksi murhe: Soittoharjoitusten ajaksi paloautot pitää ajaa paloasemalta ulos, jotta kaikki soittajat mahtuvat mahtuvat sisään !

Puhallus 2025

– opiskelijaorkestereiden kokoontumisajot Oulussa

TEKSTI LASSI JA SOTILA TAKANEN

Puhalluslamppu lähti Oulusta kohti pääkaupunkiseutua.

KUVA: TEEKKARITORVIEN TAPAHTUMAKUVAAJAT

Suomen opiskelijaorkestereita yhteenkokoava iloluontoinen puhallinmusiikkitapahtuma, Puhallus-festivaali, järjestettiin jo 19. kerran 19.–21.9.2025 Oulussa. Yhteensä tapahtumassa oli tänä vuonna osallistujia jopa yhdestätoista orkesterista ympäri Suomen sekä vierailevia soittajia Norjasta ja Ruotsista.

Puhallus-festivaali kerää yhteen opiskelijaorkesterit puhallinmusiikin merkeissä joka toinen vuosi. Viikonlopun mittainen tapahtuma kiertää opiskelijaorkestereiden kotipaikkakunnalta toiselle ja tänä vuonna festivaalin järjestämisestä vastasi Oulun Teekkaritorvet. Viikonlopun aikana nautitaan puhallinmusiikista samanhenkisten ihmisten kanssa niin soitaen kuin seuraten, nähdään tuttuja ja tutustutaan uusiin soittajiin toisis-

ta orkestereista. Tapahtuman kohdepaikkakunnan vaihtuessa joka kerralla, matkat Puhallukseen ovat yleensä pitkiä tai pitempiä. Yhteiset bussimatkat ovat omiaan lisäämään yhteisöllisyyttä myös oman orkesterin sisällä. Opiskelijaorkestereissa soittajien vaihtuvuus on tunnetusti suhteellisen nopeaa, mutta silti Puhalluksen kaltaisessa tapahtumassa tiettyistä orkestereista löytyvät kestopasvit luovat turvallista pysyvyyden tunnetta vuosien vieressä.

Tapahtuman alitusillan eli perjantain vakio-ohjelmanumeroksi on muodostunut 2010-luvulta asti Puhallus-videoiden katsominen. Kukin orkesteri tekee oman tervehdyksensä esittäytyen videon muodossa ja näitä videoita osallistujat kerääntyvät katsomaan yhdessä. Usein videotuokion jälkeen menosta vastaa bilebändi, joka koostuu joko järjestävän tahon soittajista tai erillisestä bändistä. Tällä kertaa yleisölle esiintyi mainio Oulun Puhallus AllStars -bändi.

Ruuhkaa sooloständillä. Ilppo Hiekkasen säveltämän puhallinmusiikkiklassikoksi muodostuneen Liisan soolokierron aikana yleisö sai kuulla hämmästyttävän määrän sooloja Puhkupillien toimesta aina baritonisaksofonista klassiseen käyrätorveen.

KUVA: TEEKKARITORVIEN TAPAHTUMAKUVAAJAT

Lauantaina kaikki orkesterit esiintyivät omalla kokoonpanollaan päiväkonsertissa kaupungilla ja illalla koko joukko kootaan yhteiskonserttiin, jossa kukin orkesteri soittaa napakan oman settinsä. Päiväkonsertit toteutettiin Oulussa Rotuaarilla ja Mannerheiminpuistossa. Syksyisen sateinen sää ei päästänyt soittajia tai yleisöä helpolla, mutta tunnelma pysyi korkealla kummallakin osapuolella. Iltakonsertti pidettiin Pohjankartanon salissa. Puhkupillit saivat iltakonsertissa tukijoukkoja riveihinsä tromssalaisesta Ompagniet-opiskelijaorkesterista.

Teekkaritorvet ja Puhallus-tiimi oli tehnyt todella hyvää työtä käytännön järjestelyiden osalta. Avulialta talkoolaisia oli saatu aimo joukko mukaan. Majoitus oli tuttuun tyyliin mallia koulun lattia, mutta se on yksi tärkeä osa leiritunnelmaa. Hiljaista majoittumista kaipaavat huomioitiin asiaankuuluvasti omin järjestelyin. Keikkapaikat löytyivät helposti saatavien matkojen päästä ja järjestäjän hoitamat roudaukset sujivat sulavasti. Saunankaipuiset vieraat saunotettiin saunamajurin väkevällä ohjauksella.

Sunnuntaiaamulla orkestereiden johtohahmot kokoontuivat yhteiseen palaveriin, jossa perinteisin menoin luovutettiin tapahtuman fyysinen symboli, puhalluslamppu, seuraavan Puhalluksen järjestäjille. Vuonna 2027 Puhallus järjestetään pääkaupunkiseudulla ja vetovastuussa tällöin Retuperän WBK, Humpsvakar ja SoSSu eli Savolaisen osakunnan soitannollinen seura.

Onnea ja menestystä tuleville järjestäjille ja kiitos vielä Oulu! Puhallinmusiikkirikkaita aikoja kaikille!

Knoppitietona pieni historiikkinsto Oulun Puhalluksen ohjelmalehtisestä

Teksti: Aino Uitam

Puhaltelua jo 35 vuotta

Ensimmäinen Puhallus järjestettiin 35 vuotta sitten Oulussa. Antti Nevalainen muistelee, millaista oli järjestää ensimmäinen Puhallus. Nevalainen toimi Teekkaritorvien puheenjohtajana niihin aikoihin, kun Puhallus päätettiin järjestää ensimmäistä kertaa, ja hän järjesti festivaalin yhdessä muiden silloisten Torvitoimijoiden kanssa. “Neljä bändiä oli kokoontunut yhteen virittelemään yhteistyötä. Oli päästy yhteisymmärrykseen siitä, että yhteinen tapahtuma toteutetaan. Innostuneita järjestäjiä ei tahtonut löytyä, joten Teekkaritorvet päätyivät ottamaan järjestämisvastuun”, Nevalainen kertoo.

Jo ensimmäisessä Puhalluksessa rakenne oli hyvin sama kuin se on yhä nykyäänkin. Tapahtuma koostui ilmaiskonserteista ja maksullisesta pääkonsertista. Ensimmäiseen Puhallukseen osallistui noin 100 soittajaa. Sittemmin tapahtuma on kasvanut ja tänä vuonna bändejä on mukana 12 - soittajia on lähes 300. Puhalluksen järjestämisvastuu on aina vuorollaan kullakin osallistuvista orkestereista. Alkuun Puhallusta järjestettiin vuosittain, mutta melko pian siirryttiin käytäntöön, jossa tapahtuma järjestetään joka toinen vuosi.

Puhalluksen järjestämisestä jäi Nevalaiselle hyvä tunne. “Ensimmäisestä Puhalluksesta tuli hyvää palautetta. Vaikkemme olleet ennen järjestäneet yhtä isoa tapahtumaa, kaikki toimi ja ihmiset viihtyivät.”

Oulun Puhalluksen 2025 menossa olivat mukana:

Teekkaritorvet, Oulu

Jyväskylän yliopiston puhallinorkesteri Puhkupillit, Jyväskylä

RytmiHäiriköt, Joensuu

Retuperän WBK, Espoo

Savolaisen Osakunnan Soitannollinen Seura (SOSSu), Helsinki

Humpsvakar, Helsinki

Ompagniet, Norja

Puhallinorkesteri Akateeminen Henkäys (PAH), Tampere

Torvikopla, Tampere

Sohon Torwet, Turku

Axelbandet, Turku

Tampereen Teknilliset Ylioppilastorwet (TTY), Tampere

AllianceOrchestret, Ruotsi

Teekkaritorvet iltakonsertissa Pohjankartanon salissa. KUVA: TOMI PYYKKÖ

Puhallinorkestereiden SM-kilpailun tulokset 2025

A-sarja

I Jyväskylän yliopiston puhallinorkesteri Puhkupillit

II Ruoholahti All Stars

III Aura Wind Band

Pakollisen kappaleen paras esitys: Jyväskylän yliopiston puhallinorkesteri Puhkupillit

Pisteet:

Kultamitalitaso 80 pistettä tai enemmän:
Jyväskylän yliopiston puhallinorkesteri Puhkupillit 87,5
Ruoholahti All Stars 84,5
Turun konservatorion Aura Wind Band 84,0
Seinäjoki Symphonic Band 80,5

Hopeamitalitaso 70 pistettä tai enemmän
Puhallinorkesteri Akateeminen Henkäys PAH 79,0

B-sarja

I Rauman poikasoittokunta

II Puhallinorkesteri Puhuri

III Jeppo ungdomsorkestern

Pakollisen kappaleen paras esitys: Rauman poikasoittokunta

Pisteet:

Kultamitalitaso kunniainnalla 90 pistettä tai enemmän:
Rauman Poikasoittokunta 90,0

Kultamitalitaso 80 pistettä tai enemmän:

Puhallinorkesteri Puhuri 87,5
Jeppo Ungdomsorkester 84,0
Kymi Wind Band 83,0
Virtuoso 82,5
Vamos 81,5
Turun Metsänkävijäin Soittokunta 81,0
Puhallinorkesteri Molto 81,0

Lappeenrannan musiikkiopiston A-puhallinorkesteri 80,0

Hopeamitalitaso 70 pistettä tai enemmän:
ENPO 79,5
Turun VPK:n puhallinorkesteri 77,0

C-sarja

I Aksentti

II Spirito

III Turun konservatorion Aura Youth Wind Band

Pakollisen teoksen paras esitys: Aksentti

Pisteet:

Kultamitalitaso 80 pistettä tai enemmän:
Aksentti 80,0

Hopeamitalitaso 70 pistettä tai enemmän:
Spirito 77,0
Turun konservatorion Aura Youth Wind Band 76,5
Junnu Band 75,0
Windus 2 74,0
Vantaa musiikkiopiston Cilmut & Buhaltajat 70,5

Pronssimitalitaso 60 pistettä tai enemmän:
Keski-Karjalan musiikkiopiston nuorisopuhallinorkesteri 67,0
MURAS Blåsorkester 65,0

Vapaa sarja

Kannustuspalkinto: Keski-Karjalan puhallinorkesteri

Kannustuspalkinnot

Tuomariston valitsema kannustuspalkinto:
Lappeenrannan musiikkiopiston A-puhallinorkesteri

Kharisma-palkinto (Alppitorvi-kiertopalkinto):
ENPO

Puolustusvoimien varusmiessoittokunta – musiikillista asepalvelusta ja nuoruuden voimaa

TEKSTI SOILA TAKANEN KUVAT PUOLUSTUSVOIMAT / KAAPO SALMINEN, PETTERI OJALA, JUUDA MÄNTYMAA JA LASSI KOIVISTO

Jos varusmiespalveluksen tai naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittaminen musiikkipainotteisesti kiinnostaa, Puolustusvoimien varusmiessoittokunta on oiva valinta nuorelle soittajalle, laulajalle, teknikolle ja viestinnän osaajalle. Varusmiessoittokunta on Suomen sotilassoittokunnista ainoa varusmiehistä koostuva soittokunta ja se on edustanut Suomea kotimaassa ja maailmalla jo yli 30 vuoden ajan. Varusmiessoittokunta sijaitsee Panssariprikaatissa, Hämeenlinnan läheisyydessä Hattulan Parolannummella.

Varusmiessoittokunta pysyy ajan hermolla väistämättä, sillä joka vuosi uusi, noin sadan hengen saapumiserä aloittaa palveluksensa. Yksi suuri palveluksen positiivinen puoli on saapumiserän tarjoama laaja samahenkisten, musiikista kiinnostuneiden nuorten verkosto. Palveluksessa solmitut ystävyysuhteet kantavat pitkälle elämässä niin musiikillisesti kuin ulkomusiikillisesti.

Soittokunta tarjoaa varusmieskoulutusta yhdistettynä tasokkaaseen musiikilliseen toimintaan. Soittajat saavat koulutusta sotilassoittokunnan seremoniallisista tehtävistä ja kuviomarssista. Yleisesti Varusmiessoittokunnan tärkeimpiä tehtäviä on maanpuolustustahdon vahvistaminen, kulttuurin puolustaminen ja yhteisöllisyyden tukeminen musiikin keinoin. Palveluksessa olevat soittajat pääsevät soittamaan Suomen

suurimmilla estradeilla ja esiintymään isolla volyymilla, mutta merkityksellisyyttä on mahdollista löytää pienimmistäkin keikoista, joissa yleisö voidaan kohdata suoraan kasvatusten. Kaikki esiintymiset hoidetaan pieteetillä, mikä osaltaan tuo esiin esiintymistyön vaativuutta.

Palvelus Varusmiessoittokunnassa

Varusmiessoittokunnassa palvelus on mahdollista suorittaa joko 9 tai 12 kuukauden kestoisena ja palvelus alkaa aina tammikuun saapumiserässä. Palvelusaika jakautuu koulutusjaksoiksi kuten kaikilla palvelustaan suorittavilla. Alokasjakso käynnistyy nimensä mukaisesti palveluksen alkaessa ja kestää helmikuun loppuun. Alokasjakson aikana alokkaat oppivat sotilaan perustaidot. Varusmiessoittokunnassa alokasjakso toteutetaan sisällöltään samanlaisena kuin muissakin yksiköissä. Jakso sisältää muun muassa teoriaa, sulkeisia, aseenkäsittelyn harjoittelua, ampumaratapäiviä ja metsäleirejä.

Erikoiskoulutusjaksolla Varusmiessoittokunnassa keskitytään soittokunnan omaan erikoisosaamiseen eli musiikilliseen koulutukseen ja toimintaan. Erikoiskoulutusjaksolla toiminta nojaa vahvasti soittokunnan eri kokoonpanojen esiintymisiin.

KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT

BELFAST INTERNATIONAL TATTOO
KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT / KAAPO SALMINEN

Varusmiessoittokunnan kokoonpanot ovat

- * konserttisoittokunta
- * paraatisoittokunta
- * showband
- * jousiorkesteri
- * rumpuryhmä
- * kivääritaitojoukkue
- * viestintätiimi
- * tekniikkatiimi

Paraati- ja kuviomarssiesiintymiä varten kootaan yllä olevista kokoonpanoista paraatisoittokunta, jonka riveissä soittaa myös rumpuryhmä. Tarvittaessa rumpuryhmä toimii omana esiintyvänä osastonaan. Näyttävän lisän Varusmiessoittokunnan paraati- ja kuviomarssiesiintymisiin tuo kivääritaitojoukkue, joka on Suomessa ainut laatuaan. Kivääritaitojoukkue kootaan lähtökohteisesti palveluksessa olevista jousi- ja bändisoittajista.

Erikoiskoulutusjakso alkaa maaliskuussa ja päättyy syyskuussa. Jak-

son päätyttyä 9 kuukauden palveluksen suorittavat kotiutuvat ja aliupseerikurssille valitut jatkavat palvelustaan vuoden loppuun saakka. Sotilasmusiikkialan aliupseerikurssi toteutetaan Varusmiessoittokunnassa kaksiosaisena: AUK 1 -jaksolla aliupseerikurssin oppilaat saavat sotilaskoulutusta ryhmänjohtajiksi ja AUK 2 -jakso syvennyy jälleen musiikilliseen toimintaan, kuitenkin koulutuksen painottuen edelleen ryhmänjohtajakoulutukseen. Koulutuksen tavoitteena on antaa oppilaille valmiudet esimerkiksi äänenjohtajana tai tapahtumatuottajana toimimiseen.

Esiintymiskokemusta Suomessa ja ulkomailla

Varusmiessoittokunnan toiminta-alue on koko Suomi. Soittokunnan eri kokoonpanot toteuttavat vuosittain suuren määrän erilaisia esiintymisiä ja palvelus kartuttaa varusmiesten esiintymiskokemusta valta-

vasti. Erikoiskoulutusjakson lopulla, loppukesän aikaan, koko soittokunnan osaaminen valjastetaan suureen megakonserttikiertueeseen. Kiertueen aikana mitataan koko varusmiesjoukon musiikillinen, tekninen ja viestinnällinen osaaminen valtakunnallisen tason konserttituotannossa.

Varusmiessoittokunta lähtee lähes joka vuosi ulkomaille osallistuen kansainväliseen tatterotapah-tumaan edustamaan Suomea. Tänä vuonna Varusmiessoittokunta matkasi Belfast Tatteroseen Pohjois-Irlantiin. Joka toinen vuosi järjestettävä Hamina Tattoo on ollut Varusmiessoittokunnalle vakioesiintymiskohde ja ensi vuonna soittokunta on jälleen tapahtumassa mukana.

Varusmiessoittokunnan henkilökunta

Varusmiessoittokuntaa johtaa päällikkökapellimestari. Tällä hetkellä päällikkönä toimii musiikki-

kapteeni **Aino Koskela**, varapäällikönä kapteeni **Tommi Suutarinen** ja kapellimestarina musiikkiyliluutnantti **Sauli Saarinen**. Kapellimestarin lisäksi eri kokoonpanoille on omia johtajiaan: paraatikokoonpanoa johtaa marssikapellimestari, vääpeli **Tommi Kauppila** ja apulaiskapellimestarina toimii ylikersantti **Eero Rautasuo**. Soittokunnan arjen sujumisesta vastaa myös vääpeli sekä kokoonpanojen omat kouluttajat aliupseeristossa.

Miten Varusmiessoittokuntaan voi hakea?

Varusmiessoittokunta on erikoisjoukko, johon haetaan ennen palveluksen aloittamista. Jo palveluksessa olevilla on myös mahdollisuus hakea soittokuntaan Puolustusvoimien erityistehtävähaun kautta. Naisille huomionarvoista on, että naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen on mahdollista hakea 18–29 vuoden ikäise-

nä – mahdollista on siis lähteä hie-
man myöhemminkin palvelukseen.

Ensimmäinen hakuprosessin vaihe on hakulomakkeen täyttäminen netissä. Hakijoille järjestetään valintakokeet, jotka pidetään Varusmiessoittokunnan tiloissa Panssari-prikaatissa. Valintakokeessa hakija antaa soittonäytteen pääsoittimellaan sekä mahdollisella sivusoittimellaan. Soittonäyteteos on soittajan itse valitsema, jonka lisäksi valintakokeen lautakunta antaa prima vista -tehtävän. Monen instrumentin osaamisesta kannattaa valintakokeessa kertoa – sillä voi olla positiivinen vaikutus mahdolliseen valintaan. Ääni- ja valoteknikoiksi ha-
kevilla valintakoe koostuu ääni- ja valokokeesta sekä haastattelusta. Viestintätiimiin hakevat voivat valmistautua kokoamalla erikoisosaa-
misestaan portfolion. Valintakokeiden tiedot palvelukseen valituista tulevat kirjeitse touko-kesäkuussa.

Joskus Varusmiessoittokuntaan pääseminen tietyllä soittimella voi olla hyvinkin paljon kiinni vuodesta ja kyseisen soittimen hakijamäärästä. Joinakin vuosina kilpailu paikoista on todella tiukkaa. Jos ensimmäisenä hakuvuonna ei tule valituksi, on mahdollista hakea seuraavana vuonna uudelleen niin halutessaan.

**Haku Varusmiessoittokunnan saapumiserään 1/27 on käynnissä parhaillaan. Hakuaika päättyy kulu-
van vuoden loppuun mennessä 31.12.2025 ja valintakokeet pidetään huhtikuussa 2026. Tarkempia aikatauluja sekä lisää tietoa Varusmiessoittokunnan valintakokeista löy-
tyy osoitteesta www.sotilasmusiikki.fi/varusmieheksi-soittokuntaan.**

VARTIOPARAATTI
KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT / LASSI KOIVISTO

KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT / PETTERI OJALA

MILJAZZ
KUVA: PUOLUSTUSVOIMAT / JUUDA MÄNTYMÄÄ

MPK:n soittokunnat Suomessa

Vapaaehtoisen maanpuolustuksen musiikillinen voima

TEKSTI SIMO HAAPALEHTO KUVAT MPK.FI

Suomessa toimii seitsemän MPK:n (Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen) soittokuntaa eri puolilla maata. Ne koostuvat osin ammattilaisista sekä reserviläisistä ja aktiivisista musiikin harrastajista, jotka ylläpitävät ja edistävät sotilasmusiikin perinteitä vapaaehtoisen maanpuolustustyön puitteissa. Soittokunnat esiintyvät konserteissa, juhlatilaisuuksissa ja veteraanien sekä reserviläisjärjestöjen tapahtumissa – tuoden musiikin voimalla esiin maanpuolustustahdon ja yhteisöllisyyden arvoja.

MPK-soittokunnat tarjoavat myös erinomaisen ponnahduslaudan nuorille puhallinsoittajille ja lyömäsoittajille, jotka tähtäävät sotilasmusiik-

kialle tai haluavat jatkaa aktiivista musiikkiharrastusta varusmiehsoittokunta-ajan jälkeen, sekä kaikille muillekin puhallinmusiikin harrastajille maanpuolustustahdon ja musiikillisen yhteishengen säilyttämiseksi.

MPK Etelä-Suomen soittokunta

Sotilasmusiikkikilta ry on vuonna 1983 perustettu sotilasmusiikin maanpuolustuskilta, joka vaalii alan perinteitä ja toimii yhdyssiteenä soittajien välillä. Vuonna 1997 Karelia-puhallinorkesterin soittajista muodostettu Päämajan soittokunta jatkaa nykyisin nimellä MPK Etelä-Suomen Soittokunta.

MPK Etelä-Suomen soittokunta on yksi MPK:n pilottiorkestereista. Se on toiminut vuodesta 2016 lähtien

yhteistyössä MPK:n kanssa ja käyttäen MPK-univormua. Soittokunta esiintyy vuosittain 10–16 tilaisuudessa 15–35 soittajan kokoonpanoilla.

– Tavoitteemme on pitää sotilasmusiikin perinne elävänä ja tarjota nuorille mahdollisuus soittaa kokoneiden rinnalla, kertoo kapellimestari.

MPK:n ylikapellimestari Pasi-Heikki Mikkola johti MPK Lounais-Suomin ja MPK Pohjois-Suomin soittokuntien esiintymistä Hamina Tatoon kesäpuiston konsertissa kesällä 2024.

Kuva: MPK Keskustoimisto.

MPK Hämeen soittokunta

MPK Kaakkois-Suomen soittokunta

MPK Pohjanmaan soittokunta

MPK Pohjanmaan soittokunta perustuu Seinäjoen Rautatieläisten Soittokuntaan, jota täydentävät Sulvan Puhallinorkesterin soittajat. Vuonna 1900 perustettu Rautatieläisten Soittokunta on kaupungin toiseksi vanhin yhdistys, ja sen konserttivahvuus on noin 36 soittajaa.

Kapellimestarina toimii **Arto Pannula**, apulaiskapellimestarina **Jukka Heinonen**. Soittokunta esiintyy Seinäjoen ja lähikuntien tilaisuuksissa – konserteissa, juhlatapahtumissa ja isänmaallisissa juhlissa. MPK-esiintymisiä kertyy vuosittain 6–8. Soittajat ovat vahvasti sitoutuneita ja pitävät tärkeänä MPK:n maanpuolustussoittokuntien toimintaa.

MPK Hämeen soittokunta

MPK Hämeen soittokunta pohjautuu Partiolippukunta Tampereen Kotkien puhallinorkesteriin, joka on kasvanut vuoden 1927 torviseit-sikosta yli 50 soittajan täysimittaiseksi puhallinorkesteriksi. Kapellimestarina toimii **Pekka Ahonen**, ja orkesteri on osa Tampereen NMKY ry:n toimintaa.

Alakokoonpanoja ovat big band -tyylinen The Swing Eagles ja hyväntekeväisyyskeikkoja tekevä Kotsetti. MPK-soittokunnaksi orkesteri hyväksyttiin vuoden 2017 lopulla. Sitoutuneita MPK-soittajia on 47, ja MPK-esiintymisiä on vuosittain noin 20. Yhteistyö on lisännyt aktiivisuutta ja sitoutumista, vaikka kasvaneet esiintymismäärät tuovat välillä haasteita.

MPK Savo-Karjalan soittokunta

MPK Savo-Karjalan soittokunta perustettiin 3.12.2016, kun Joensuun Puhallinorkesteriyhdistys ja Outo-kummun Orkesteriyhdistys solmivat MPK:n kanssa sopimuksen maan-

puolustussoittokunnan toiminnasta. Kotipaikka on Joensuu, ja soittokunnassa on 52 soittajaa, iältään 17–75 vuotta. Kapellimestarina toimii **Mika Hirvonen**.

Ohjelmistossa yhdistyvät perinteinen sotilasmusiikki, kevyempi puhallinmusiikki ja sinfoniset teokset. Soittokunta järjestää omat kevät- ja syyskonsertit, on esiintynyt laajasti Itä-Suomessa sekä Hamina Tat-toossa, ja julkaisi Suomi 100 -juhla-vuoden äänilevyn veteraaneille. Toimintaa tukevat Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseuran ja alueen elinkeinoelämä.

MPK Pohjois-Suomen soittokunta

MPK Pohjois-Suomen soittokunta toimii Pohjois-Pohjanmaan ja Kainuun maakunnissa. Se on muodostettu Uusi Puhallinorkesteri – UPO:sta, jonka taustayhteisönä on vuonna 1973 perustettu Utajärven Musiikkiyhdistys ry. Harjoitukset pidetään Muhoksen Koivu ja Tähti -salissa ja soittajia on noin 35.

Soittokunnassa on useita entisiä ammattimuusikoita, ja se esiintyy veteraani-, maanpuolustus- ja reserviläisjärjestöjen tilaisuuksissa. Tarvittaessa se tukee Puolustusvoimien sotilasmusiikkia, jos esimerkiksi Lapin soittokunta on estynyt. Kapellimestarina toimii **Petri Aho**.

MPK Lounais-Suomen soittokunta

MPK Lounais-Suomen soittokunta perustettiin vuonna 2019 ja on Suomen seitsemäs MPK:n soittokunta. Sen ytimen muodostavat Huittisten soittokunta ja Kiikan torvisoittokunta, joita täydentävät useat yksittäiset soittajat eri puolilta Lounais-Suomea.

Toiminta käynnistyi toden teolla koronapandemian jälkeen. Nykyisin soittokunta esiintyy vuosittain noin kymmenessä tilaisuudessa, ja riveis-

sä on 37 sitoutunutta soittajaa. Kapellimestarina toimii musiikin maisteri **Sandy Ahjo**.

MPK Kaakkois-Suomen soittokunta

MPK Kaakkois-Suomen soittokunta toimii Kaakkois-Suomen maanpuolustuspiirin alueella ja esiintyy pääasiassa Kymenlaakson, Etelä-Savon ja Etelä-Karjalan maakunnissa.

Noin 50 soittajan vahvuinen kokoonpano koostuu Kymenlaakson puhallinmusiikkiyhdistys ry:n jäsenistä sekä muista alueen soittajista. Rungon muodostavat Haminan ja Kouvolan soittokunnat. Ohjelmisto kattaa sotilasmusiikin, klassis-viihteellisen sekä kirkollisen puhallinmusiikin.

Soittokunta esiintyy veteraani-, maanpuolustus- ja reserviläisjärjestöjen tapahtumissa sekä tukee Puolustusvoimien sotilasmusiikkia, kun Rakuunasoittokunta ei pääse niihin osallistumaan. Vuosittain esiintymisiä n.25.

MPK Pohjanmaan soittokunta

MPK Lounais-Suomen soittokunta

MPK Savo-Karjalan soittokunta

MAANPUOLUSTUSKOULUTUS
FÖRSVARsutbildning

SPOL tiedottaa

SPOL tapahtumapäivä Tampereella 27.9.2025

Suomalaisen puhallinmusiikin strategia 2025–2035 on julkaistu

Puhallinmusiikki nousuun -työryhmä on koonnut ensimmäisen valtakunnallisen Suomalaisen puhallinmusiikin strategian, joka katsoo rohkeasti vuoteen 2035 saakka. Strategia kokoa yhteen koko kentän – harrastajista ja opettajista huippuammattilaisiin – ja tarjoaa tiekartan, jonka avulla puhallinmusiikki voi soida entistä vahvemmin suomalaisessa yhteiskunnassa. Strategian visio on kunnianhimoinen ja inspiroiva:

”Puhallinmusiikki soi vahvana Suomessa – kouluissa, konserttisaleissa, kaduilla ja kansainvälisillä areenoilla.”

Vuonna 2035 puhallinmusiikin toivotaan olevan osa arkea, koulupäivää ja kulttuurivientä – yhteisöllinen voima, joka yhdistää sukupolvia ja rikastaa koko musiikkielämää.

Strategian missiona on tukea ja kehittää suomalaista puhallinmusiikkia kokonaisvaltaisesti – rekrytoinnista huippuosaamiseen ja kasvatuksesta kulttuurivientiin.

Painopisteitä on viisi:

1.Harrastajamäärien kasvattaminen – Soittamisen ilo, saavutettavuus ja yhteisöllisyys kaikenikäisille.

2.Koulutuspolkujen vahvistaminen – Uudistetaan opettaja- ja kapellimestarikoulutusta, tuodaan ryhmäopetus ja yhteissoitto varhaisesta vaiheesta osaksi opetusta.

3.Huippuosaaminen – Vaskiakatemioita ja tuleva puupuhallinakatemioita luovat väyliä kansalliseen ja kansainväliseen menestykseen.

4.Uusi musiikki ja kansainvälinen ulottuvuus – Kotimaisten säveltäjien tukeminen, yhteistilaukset ja verkostoyhteistyö (mm. NOMU, WASBE, FinnBand).

5.Näkyvyys, kulttuuriperintö ja viestintä – Uudistuva viestintästrategia ja kehitettävä digitaalinen alusta puhallinmusiikki.fi tuovat kentän materiaalit ja tapahtumat yhteen.

Strategian tavoitteena on rakentaa elinvoimainen ja saavutettava puhallinmusiikin ekosysteemi, jossa jokaisella on mahdollisuus soittaa, kehittyä ja osallistua – harrastajasta huippuammattilaiseen.

Koordinaattoreina strategian jalkauttamisessa toimivat Suomen Puhallinorkesteriliitto ja Suomen Musiikkioppilaitosten liitto.Strategiaan pääset tutustumaan tarkemmin SPOL:n verkkosivuilla

<https://tinyurl.com/kpjmnbnwk>
(tai [puhallinmusiikki.fi](https://www.puhallinmusiikki.fi))

Vaali voimavarojasi -koulutus

Tapahtumapäivänä järjestettiin ”Vaali voimavarojasi” -koulutus, jossa musiikkipedagogi ja psyykkisen valmennuksen asiantuntija **Anni Jääskeläinen** tarjosi tietoa ja käytännön työkaluja jaksamiseen. Koulutuksessa syvennyttiin kokonaiskuormituksen ja -palautumisen merkitykseen, vireystilan säätelyyn sekä siihen, miten muusikko – tai aktiivinen harrastaja – voi löytää tasapainon arjen ja soittamisen välillä. Kurssilaiset saivat mukaansa paljon hyviä harjoitteita normiarjessa hyödynnettäväksi.

Syyskokouksessa päätöksiä tulevasta vuodesta

Tapahtumapäivän päätteeksi pidettiin sääntömääräinen syyskokous. Kokouksen puheenjohtajana toimi **Päivi Pyymäki** ja sihteerinä **Tiiu Tuominen**.

Kokouksessa vahvistettiin toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2026. Jäsenmaksuihin päätettiin tehdä pieni korotus vuodelle 2026, ja liiton puheenjohtajaksi valittiin edelleen **Sami Ruusuvuori**, joka ilmoitti jatkavansa tehtävässään vielä vuoden 2026 ajan. Hallitukseen valittiin erovuoroisten tilalle **Hanna-Mari Lehtonen**, **Anna-Leena Lumme**, **Juuso Wallin** ja **Ville Karjalainen**.

Kokouksessa käsiteltiin myös liiton taloustilannetta: koska valtionapua ei saatu vuodelle 2025, hallitus päätti, ettei työkorvauksia makseta tältä vuodelta. Samalla liitto käynnisti pienkeräyskampanjan ”Pidetään puhallinmusiikki elossa – yhdessä!”, jonka tuotoilla tuetaan liiton toimintaa vuoden loppuun saakka. Kampanja näkyy aktiivisesti SPOL:n sosiaalisen

median kanavissa ja kannustaa kaikkia jäseniä osallistumaan ja liittymään henkilöjäseniksi.

Katse tulevaisuuteen

Vuosi 2026 merkitsee puhallinmusiikkikentälle uuden aikakauden alkua. Strategia, koulutus ja yhteinen tahtotila rakentavat vahvan perustan sille, että puhallinmusiikki soi Suomessa tulevaisuudessakin – monimuotoisena, elinvoimaisena ja ihmisiä yhdistävänä voimana.

Pidetään puhallinmusiikki elossa – yhdessä.

Teksti: Mari Kaasinen

Suomen puhallinorkesteriliiton myöntämät ansiomerkit

Puhallinyhtye Vaskiveikot
Myöntöpäivä 7.9.2025

Puinen vaakunateline metallilaatalla
Eteläinen Pentti

Juvan Puhaltajat ry
Myöntöpäivä 7.9.2025
Erikoisansiomerkki
Ikonen Janne

Kuparinen ansiomerkki
Holma Ulla

Lapin VPK:n soittokunta
Myöntöpäivä 21.9.2025

Puinen vaakunateline metallilaatalla
Mattila Mauno

Kultainen ansiomerkki
Virtanen Tommi

Hopeinen ansiomerkki
Jänkävää Henrik

Karelia-puhallinorkesteri
Myöntöpäivä 12.10.2025

Puinen vaakunateline metallilaatalla
Koistinen Heino

UUSIN LEHTI DIGITAALISESSA
MUODOSSA SEKÄ PALJON MUUTA
OSOITTEESSA

PUHALLINMUSIIKKI.FI

LUE QR-KOODI